

KRÓLEWSKA MASOŃSKA
CYKLOPEDIA
HISTORII, RYTÓW,
SYMBOLIKI I BIOGRAFII

EDYTOWAŁ
KENNETH R.H. MACKENZIE

THE
ROYAL
MASONIC CYCLOPÆDIA
OF
HISTORY, RITES, SYMBOLISM,
AND BIOGRAPHY.

EDITED BY
KENNETH R. H. MACKENZIE, IX°,
("CRYPTONYMUS,")

MEM. MEMBER OF THE CASBIDGE ELIMINATING LODGE, NO. 2, SCOTLAND.

CONTAINING UPWARDS OF THREE THOUSAND SUBJECTS, TOGETHER WITH
NUMEROUS ORIGINAL ARCHAEOLOGICAL ARTICLES ON TOPICS
NEVER BEFORE TREATED IN ANY SIMILAR WORK.

KRÓLEWSKA MASOŃSKA CYKLOPEDIA

A

Alef - Litera . Aleph, oznaczająca wół, jest pierwsza w alfabetach wszystkich języków z wyjątkiem . etiopskiego, japońskiego, mongolskiego i tybetańskiego, ale nie ma tej pozycji w systemie runicznym. W hebrajskim i ormiańskim systemie liczbowym jej wartość wynosi 1. Ze względu na szczególną świętość, jaką nabyła w hebrajskim i greckim, w którym spisano Święte Pisma, przypisano jej pewne tajemnicze cechy i mistyczne wartości. Jest to zdecydowanie święty Aleph, a nawet uważano, że jest typem Trójcy w Jedności, składając się z dwóch Jodów, pionowych i [] Odwrócony St, z poprzeczną belką lub nexusem; w ten sposób - Krzyż Andrzeja jest z nim okultystycznie powiązany; a ponieważ ten ostatni wchodzi w dużej mierze w kombinacje i znaki masońskie, należy go umieścić na początku tej pracy. Imię Boga w języku odpowiadające Aleph, to [AeHeieH. hebrajskim]

AARON. - Imię oznacza oświeconego. Starszy brat Mojżesza i pierwszy Arcykapłan Kościoła Hebrajskiego; godność kapłaństwa była dziedziczna w jego rodzinie. Zmarł na Górze Hor w wieku 123 lat i został pochowany w jaskini na górze. Jego następcą został Eleazar, jego syn, na stanowisku Arcykapłana.

AARONA OPASKA. - Stopień wymyślony przez Josepha Cerneau w Nowym Jorku i przyznany przez niezależną instytucję. Został ocenzone i zniesiony przez Royal Arch Chapter of New York State w 1825 r.

LASKA AARONA. - Ten symbol został wprowadzony do Royal Arch Masonry, ponieważ był jedną z trzech świętych rzeczy zachowanych w najświętszym miejscu Tabernakulum. Odnosi się do buntu Koraha, Datana i Abirama.

AB. [] 1. Jedenasty miesiąc hebrajskiego roku cywilnego, odpowiadający lipcowi i sierpniowi. W 1875 r. Ab zaczynał się 4 lipca, a w 1876 r. 23 lipca. 2. Hebrajskie słowo oznaczające ojca i składnik imienia Hiram Abif.

ABAKISKUS - W architekturze starożytnej szachownicowe lub kwadratowe podziały mozaikowej posadzki; materiał, z którego przypuszczalnie wykonano parter Pierwszej Świątyni.

ABAKUS. - 1. Narzędzie ułatwiające obliczenia arytmetyczne. 2. W architekturze stół stanowiący górny lub wieńczący element kolumny i jej kapitel. 3. System masonski Rycerzy Templariuszy. Termin ten błędnie uważano za nazwę personelu urzędu Wielkiego Mistrza. (Zobacz Baculus.)

ABADDON. (hebr. , . exterminans, vel perditio, zniszczenie). - Imię Anioła Otchłani. Używane w 17. stopniu Rytu Szkockiego. Greckie słowo to [], niszczyciel. (Obj. ix. 11.)

ABAMARUS. - Podpora lub drugi mur zbudowany w celu wzmocnienia innego.

ABAZAR. - Wielki Mistrz Ceremonii VI stopnia Nowoczesny obrządek francuski. Ojciec Mitrydatesa.

ABBA. - Hebrajskie słowo ::N, ojciec, w idiomie chaldejskim. Ponieważ jest używane w niektórych prostych i złożonych formach w masonskich i innych okultystycznych misteriach, jest tutaj podane. Pisarze talmudyczni stosują N:IN do wyrażania Rabina lub Mistrza. (Mateusz xxiii. 9.)

ABCHAL. - Ojciec króla Tyru Hirama. (1 Kron. XIV. 1.)

ABDA. - Słowo używane w niektórych wysokich stopniach, szczególnie w stopniu Provost i Judge. Mówi się, że był ojcem Adonirama. (1 Królów IV. 6.)

ABDAMON - Mówca 14 stopnia Rytuału Doskonałości (Święte Sklepienie Jakuba VI); zniekształcone od abad, czyli służyć, w języku hebrajskim.

ABDEVEUM. - W astrologii 12. dom w układzie niebios.

ABDITORIUM. - Tajne miejsce do przechowywania ważnych dokumentów i zapisów. Tradycja głosi, że dwie kolumny przedsionka Pierwszej Świątyni zostały zbudowane jako puste, aby służyć temu celowi.

ABELICI. - Tak nazywani od Abła, drugiego syna Adama, którego imię brzmiało właściwie Hebel i oznaczało przede wszystkim słabość lub próżność, a w drugiej kolejności smutek lub lament. Jego zabójstwo przez Kaina (posiadacza), pierwszego budowniczego miasta na ziemi, uważano za położenie pierwszego kamienia węgielnego Miasta Bożego w niebiosach; Abel był czczony jako prototyp Zbawiciela, Sotora lub Uzdrowiciela. 1. Nazwa sekty w Afryce Północnej, wyznającej rodzaj gnostycyzmu. 2. Była to również nazwa tajnego lub quasi-masonskiego stowarzyszenia istniejącego w Niemczech około 1746 roku. Broszura przedstawiająca naturę Zakonu została opublikowana w tym roku w Lipsku pod tytułem „Ahelit”. Jego zasady były chrześcijańskie, moralne i filantropijne; posiadał on tajne znaki, ceremonii i haseł. Jednakże ograniczało się do Niemiec i obecnie wymarło. Jego motto brzmiało: „Szczerość, przyjaźń i nadzieja”.

SKRÓTY, MASONSKIE. - Tak wiele w masonerii jest stopni i zakonów oraz obrzędy i ceremonie związane z właściwą sztuką królewską są tak liczne i różnorodne, że pojawiła się potrzeba stosowania skrótów masonskich. Podanie pełnej listy serii skrótów, których ciągle przybywa, jest prawie niemożliwe; ale następującą serię skrótów można uznać za tak pełne, jak tylko można. Skróty masonskie są powszechnie oznaczane za pomocą trzech punktów (a więc ∴ lub ∙) umieszczonych po literze. Co do ∙, to zdaje się odnosić się do funkcjonariuszy i ich pracy we wszystkich punktach trójkąta. Sądzono, że odnoszą się one do trzech pomniejszych światła w Łoży lub sytuacji Mistrza i Strażników w Łozach Kontynentalnych. Bardziej prawdopodobnie odnosi się do trójjedynego natury Bóstwa, nawiązując w ten sposób do początkowego imienia Boga, przedstawionego w oryginale hebrajskim, tworząc trójjedyną kręgi wieczności, a zatem [∴] [∙] stąd [∴] hebrajskie Jod.

Ragon mówi, że te punkty ∙∙ zostały po raz pierwszy użyte 12 sierpnia 1774 r. przez Wielki Wschód Francji w przemówieniu do podległych mu łóż.

A.∙. Audytor. Stopień w Zakonie Szczytu i Sat B'hai.

A.∙.C.∙. (Anno Coedio.) Rok zniszczenia; odnosi się do roku 1314 i katastrofy templariuszy.

A.∙. C.∙. K.∙. York, rok chrześcijańskiego rycerstwa (32 n.e.)

A.∙. C.∙. M.∙., lub A.∙.Y ∙. M. Starożytnie rzemiosło, lub masoneria Yorku.

A.∙. i A.∙. O.∙. D.∙. Starożytny i archeologiczny zakon druidów.

A.∙. i A.∙.S.∙.R.∙. Starożytny i uznany ryt szkocki.

A.∙. i P.∙.R.∙. Starożytny i pierwotny ryt.

A.∙. (Anno Domini.) Rok Pański.

A.∙. Dep. (Anno Depositionis.) W Roku Depozytu. Data używana przez Królewskich i Wybranych Mistrzów w Masonerii Kryptycznej.

A.∙. F.∙. M.∙. Starożytni masoni.

A.∙. F.∙. i A.∙. M.∙. Starożytni masoni wolni i przyjęci.

A. G. M. pełniący obowiązki Wielkiego Mistrza.

A. H. (Anno Hebraico.) Rok hebrajski. Używany w rycie A. i Rycie. Rok hebrajski rozpoczyna się we wrześniu, 1 dnia miesiąca Tisri, czyli 1 września 1875 r., 20 września 1876 r.

A.∙. Inv. (Anno Inventionis.) W Roku Odkrycia. Używany w masonerii Królewskiego Łuku i w innych rytach.

A. L. (Anno Lucis.) W Roku Światła 4000. Data używana w wolnomularstwie rzemieślniczym. A. i A. R. używają daty 4004, dodanej do wspólnego stylu, lub A. D.

A..L.. G..D..G.. A..D..L. U. (A la gloire dii Grand Architecte de l'Univers.) Ku chwale Wielkiego Architekta Wszechświata. Używana na początku wszystkich francuskich dokumentów masońskich.

A. L'Or.. (A l'Orient.) Na wschodzie. Siedziba loży.

A.M. (Anno Mundi.) Rok Świata. Używana przez A. i R. w połączeniu z A. H.

A.. O.. (Anno Ordinis.) W roku Zakonu. Data używana przez Rycerzy Templariuszy i inne zakony rycerskie zgodnie z rokiem ich kilku instytucji.

A. O. O. I. Starożytny Orientalny Zakon Izmaela.

A.. R.. Rok Odrodzenia (1686), używany przez kapłanów K.T.

A.. U.. T.. O.. A.. G. (Ad universi terrarum orbis summi Architecti gloriam.) Ku chwale Wielkiego Architekta Wszechświata. Używany na początku dokumentów A. i A.R.

A.. V.. L.. (An du Vraie Lumiere.) Rok Prawdziwego Światła. Ryt A. i P. używa indyjskiego 000 000 000.

B..A.. (Buisson Ardente.) Gorejący Krzew.

B..B.. Gorejący Krzew. Używany w dokumentach A. i R.

B. L. R. T. Braterska Miłość, Ulga i Prawda.

Br. lub Bro. Brother (niemiecki, Bruder lub Bruder; francuski, Frere.)

C.. Cenzor; Kurier.

C.. C.. Niebiański Baldachim. Używany w dokumentach A. i R.

C..F.. C.. Komitetu Korespondencji Zagranicznej.

C.. G.. Kapitan Generalny; Kapitan Straży.

C. H. Kapitan Zastępu.

C. N. Przewodnik Nowicjuszy; oficer Bractwa Różokrzyżowców.

Comp. Towarzysz. Tytuł członka Królewskiego Łuku.

D.. A.. F. Forma Należna i Starożytna.

D. C. Dyrektor Ceremonii.

D. D. G. M. Zastępca Okręgu Wielkiego Mistrza.

Stopień lub stopnie. Oznaczone również w następujący sposób: np. 18°.

D.. G.. B.. A.. W.. (niem. Der G1-osse Baumeister al/er Wellen.) Ku chwale Wielkiego Architekta wszystkich światów.

D. G. H. P. Zastępca Wielkiego Arcykapłana.

D. G. M. Zastępca Wielkiego Mistrza; Wielki Mistrz Okręgu.

D.. M.. J.. (Deus Meumque Jus.) Bóg i moje prawo. Motto 33° A. i A. R.

E.. Wschód; miejsce lub symbol Światła; również Wybitny, Doskonały.

E. A. lub E. A. P. Wpisany Uczeń. Ee.. (francuski, Ecossais.) Szkocki.

E.. G.. C.. Wybitny Wielki Dowódca.
 E..O..L.. (Ex Oriente Litx.) Ze Wschodu przychodzi Światło.
 E. V. (Era Vnlgus.) Era Powszechna.
 E.. V.. (Ere Vulgaire.) Era Wulgarna.
 F.. lub FF.. (Frere lub Frens.) Brat lub Bracia.
 F. A. M. Wolny i Przyjęty Masoneria.
 F. C. Współpracownik Rzemiosła.
 F.. F.. Z.. Wolność, Żarliwość i Gorliwość.
 F. H. C. Wiara, Nadzieja i Miłość.
 Fra. Frater (używane do określenia Brata Zakonu Różokrzyżowców i Rycerzy Templariuszy).
 F..U.. A.. M.. (Freie und Angenommene Maurer.) Wolni i Przyjęci Masoni.
 F.. U.. Z.. Wiara, Jedność i Gorliwość.
 F. Y. Z braterską życzliwością.
 G. Bóg; Wielki; Geometria; Strażnik; Generalissimus.
 G. A. Wielki Architekt; Wielki Jałmużnik.
 G.A. C. Wielki Arcykanclerz.
 G. C. Wielki Kapelan; Wielka Kapituła; Wielka Rada; Wielki Przewodnicząca; Wielkie Konklawe; Wielki Kanclerz; Wielki Urzędnik.
 G. C. G. Wielki Kapitan Generalny; Wielki Kapitan Straży.
 G. C. H. Wielki Kapitan Zastępów; Wielka Kapituła Herodomu.
 G. Kom. Wielki Dowódca; Wielka Komandoria.
 G. D. C. Wielki Dyrektor Ceremonii,
 G. E. Wielki Wschód; Wielkie Obozowisko.
 G. G. G. Wielki Geometryk; Wielki Generalissimus; Strażnik Grauela.
 G. G. C. Generalna Wielka Kapituła.
 G. H. P. Wielki Arcykapłan; Wielki Arcypatriarcha.
 G. J. W. Wielki Młodszy Dozorca.
 G. K. Wielki Król. Specyficzny dla Łuku Królewskiego w USA. i w Rycie Irlandzkim.
 G. K. S. Wielki Strażnik Pieczęci.
 G. L. Wielka Loża; Wielka Loża; G. L. Loża.
 G. M. Wielki Mistrz; Wielki Marszałek.
 G. M. V. Wielki Mistrz Zasłon.
 G. O. Wielki Wschód; Wielki Orator; Wielki Organista; Wielki Nadzorca.
 G. P. Wielki Prałat; Wielki Patriarcha; Wielki Przeor; Wielki Preceptor; Wiel-

kie Preceptory; Wielki Powiernik; Wielki Patron; Wielki Priorat; Wielki Naczelnik.

G. P. K. T. Wielki Priorat Rycerzy Świątyni – najwyższa władza w Szkocji.

G. P. S. Wielki Naczelnik, Sojourner.

G. R. Wielki Rejestrator; Wielki Rejestrator.

G. R. A. C. Kapitan Wielkiego Arcykapłana Królewskiego. Kapituła Wielkiego Arcykapłana Królewskiego.

G. S. Wielki Sekretarz; Wielki Pisarz; Wielki Strażnik; Wielki Steward; Wielki Naczelnik.

G. S. B. Wielki Miecznik.

G. S. E. Wielki Pisarz Ezra, w Królewskim Arcykapłanie.

G. S. N. Wielki Pisarz Nehemiasz, w Królewskim Arcykapłanie.

G. S. V. Strażnik Świętego Krypty.

G. S. W. Wielki Starszy Dozorca.

G. STD. Wielki Steward.

G. STD. B. Wielki Chorąży.

G. T. Wielki Skarbnik; Wielki Tyler.

G. W. Wielki Dozorca.

H. Herold; Zwiastun.

H. A. B. Hiram .Abif

H.. J.. (niem. Heilige Johannes.) Święty Jan.

H. K.T. Hiram, Król Tyru.

H.P. Arcykapłan.

H. R. A. C. Kapituła Świętego Łuku Królewskiego. H-R-M. Herodom, Ryt.

I.G. Gwardia Wewnętrzna; Intendent Generalny.

ILL.. Znakomity.

INS.. GEN.. Inspektor Generalny. Ten, kto otrzymał 33°.

I.. H.. S.. V.. (In hoe signo vinces.) Przez to zwyciężysz.

I..N.. R.. I.. (Iesus Nazarenus Rex Judasorum.) Jezus z Nazaretu, Król Żydów. Dewiza Rycerzy Maltańskich, Czerwonego Krzyża Rzymu i Konstantyna oraz Towarzystwa Różokrzyżowców.

I.S. Inside Sentinel.

I.T..N.. O..T..G..A.. O..T.. U.. W imieniu Wielkiego Architekta Wszechświata. Inicjały czasami używane na nakazach i certyfikatach w języku angielskim.

J. D. Młodszy Diakon.

J. G. Młodszy Generał.

J. G. D. Młodszy Wielki Diakon.
J. G. W. Młodszy Wielki Kustosz.
J. V. S. P. L. N. M. Q. N. S. C. (po francusku: Je vous salue par les noms Maconniques que nous seul connoissons). Pozdrawiam was masońskimi imionami, które znamy tylko my.
J. O. Młodszy Nadzorca.
J. W. Młodszy Dozorca.
K. C. S. Kawaler Orderu Karola XIII Szwecji.
K. K-D-H. Kawaler Kadosch.
K. E. P. Kawaler Orła i Pelikana.
K. H. S. Kawaler Grobu Świętego.
K. M. Kawaler Malty.
K. R. C. Kawaler Czerwonego Krzyża; Kawaler Różokrzyża.
K. S. Król Salomon.
K. ST. J. Kawaler św. Jana. KT. lub KNT. Rycerz.
K. T. Rycerz Templariusz.
L. Porucznik. L. LL. Łoża, Łoże. (niemiecki: Lehrling, Uczeń.)
L. E. T. (Lux e tenebris.) Światło z ciemności.
Por. G. C. Wielki Porucznik Komandor.
L. P. D. Praca, Roztropność, Obowiązek; Miłość, Cierpliwość, Oddanie.
L. V. Pan Doliny. Oficer Zakonu Izmaela.
L. V. X. (Lux.) Światło. Mistyczne słowo wśród różokrzyżowców i innych zakonów.
M. (francuski: Maitre; niemiecki: Meister; hiszpański: Maestro.) Mistrz; Marszałek; Znak; Minister; Niemy.
M. C. Mistrz Ceremonii; Znak Rzemiosła; Mistyczny Krąg.
M. E. C. Najbardziej Oświecony Dowódca.
M. E. G. H. P. Najwspanialszy Wielki Arcykapłan.
M. E. M. Najwspanialszy Mistrz.
M. E. Z. Najwspanialszy Zorobabel.
M. G. Mistrz Generalny.
M. K. G. (niem. Maurer Kunst Geselle.) Czeladnik.
M. L. (niem. faitrer Lehrling.) Uczeń.
M. M. Mistrz Masonerii; Mark Master; Mois Maronnique: Miesiąc Masoński. Francuzi rozpoczynają rok masoński w marcu. (niem. Meister Mäer; hiszp. Maestro Mason.)

M. P. S. Najwspanialszy Władca. Przewodniczący konklawe Czerwonego Krzyża Rzymu i Konstantyna.

M. T. Mistrz Świątyni. Oficer w Kolegium Różokrzyżowców. M. W. G. M. Najczcigodniejszy Wielki Mistrz.

M. W. S. Najmądrzejszy Władca Kapituły Różokrzyża.

N.. Nowicjusz.

N. E. C. Narożnik północno-wschodni.

N'o.. P.. V.. D.. M.. (fr. N'oubliez pas vos decorations Maconniques.) Używane we Francji w lewym rogu wezwania, oznaczające: Nie zapomnij swoich insygniów masonskich.

O.. A. Zakon Szczytu (zob.)

O..A.. O.. (Ordo ab Chao.) Zakon z Chaosu. Motto 33°.

O. C. S. Wschodnia Tron Salomona.

O. G. Zewnętrzny Strażnik.

OR.. Orient – Wschód, stanowisko Mistrza; Mówca.

P.. Prefekt; Prałat; Przeor.

P. C. W. Główny Dyrygent Robót.

P. G. M. Były Wielki Mistrz. PRO G. M. Pro Wielki Mistrz.

PROV. G. M. Wielki Mistrz Prowincjalny.

P. J. Księżę Jerozolimy; Prepozyt i Sędzia.

P.. K.. Były Król, w Rycie Irlandzkim.

P..M.. (francuski, Mattre Passe, Ex-Venerable; niemiecki, Alt Meister, Pasirt Meister.) Były Mistrz; Mistrz Doskonały.

R. Rejestrator.

R. A. Sklepienie Królewskie; Sztuka Królewska.

R. C. Kapitan lub Kapituła Łuku Królewskiego.

R. A. M. Marynarz Sklepienia Królewskiego; Mason Sklepienia Królewskiego.

R. + lub R. C. Krzyż Różany. Podpis Księcia Różokrzyża. R..E..A..et A..(Rite Ecossais Ancien et Accepte.) Starożytny i Przyjęty Ryt Szkocki.

R. E. G. C. Najczcigodniejszy Wielki Komandor.

R. L. (Czcigodna Loża.) Czcigodna Loża.

R. O. S. Królewski Order Szkocji.

R. O. O. S. BH. Królewski Orientalny Order Sat B'hai.

R. R. P. Najczcigodniejszy Prałat.

R-S-Y-C-S. Różokrzyż. Królewski Order Szkocji.

R. W. Wielce Czcigodny

R. W. M. Czcigodny Mistrz Tytuł Wielkiego Mistrza Prowincjalnego w Anglii i namiestnika łoży w Szkocji.
S.. Sponsor; Strażnik; Seneszał.
S. B. Chorąży.
S.. B. Order Sat B'hai (zob.).
S.C.. S.. G.. I.. G. Najwyższa Rada Suwerenny Wielki Inspektor Generalny.
Członek 33.
SEC. Sekretarz.
SEC. GEN. Sekretarz Generalny.
S. G. D. Starszy Wielki Diakon.
S. G. W. Starszy Wielki Strażnik.
S. M. Tajny Mistrz; Mistrz Zastępczy; Mistrz Wybrany; Tajny Monitor; Suwerenny Mistrz; Mistrz Spekulatywny; Najwyższy Mag (w Różokrzyżowstwie).
S. O. Starszy Nadzorca.
S.. P..R..S. Wzniosły Księżę Królewskiej Tajemnicy.
S. S. (Sanctum Sanctormn.) Najświętsze z Najświętszych.
S. S. S. (po francusku, Troisfois salut.) Potrójne pozdrowienia
SS..GG.. II.. Suwerenni Wielcy Inspektorzy.
SS. JOHN. Święci Jan.
SURV. 1er. (po francusku, Pierwszy Nadzorca.) Starszy Nadzorca.
SURV. 2e. (po francusku, Drugi Nadzorca.) Młodszy Nadzorca.
S.W. Starszy Nadzorca.
T. Odźwierny;
T. B. Niosący Pochodnię.
T.. C.., lub V.. F. (po francusku, Tres cher Ou Venerable Frere.) Bardzo drogi lub Czcigodny (Czcigodny) Bracie.
T. G. A. 0. T. U. Wielki Architekt Wszechświata.
TREAS. Skarbnik. Niezbędny urzędnik w Łoży.
T..S.. (Tres Sage.) Najmądrzejszy. Oficer przewodniczący w rycie francuskim.
V. (Czcigodny.) Czcigodny. Tytuł Mistrza we Francji. Zakonny.
V. D. B. Bardzo drogi Bracie.
V. D. S. A. (Używany przez Rycerzy Templariuszy.)
V. E. Wicekról Euzebiusz.
V. G. C. Wice Wielki Kanclerz.
V.. L.. (Vraie Lumiere.) Prawdziwe Światło.
V. W. Najczcigodniejszy.

W. Dozorca.

W. M. Czcigodny Mistrz; Wurdige Meister.

Y. I. F. Z braterskim pozdrowieniem.

ryc. (a.) (b.) (c.) (d.) (e.) (f.) (g.) (h.) (i)

(a.) i (b.) Łoża, Łoże.

(c.) Delta jest godłem Kapituły w Łuku Królewskim Mazoneria; Znak aprobaty nadzorcy w stopniu magistra; Godło Trójcy Świętej.

(d) Krzyż Męki Pańskiej. Prefiks podpisu Rycerza Templariusza.

(e) Krzyż Templariuszy, używany przed podpisem Wielkiego Komandora.

(f) Krzyż Patriarchalny, używany przed oficjalnym podpisem Wielkich Oficerów.

(g) Krzyż Salem, używany przed podpisem Wielkiego Mistrza Rycerzy Templariuszy. Wszystkie te krzyże powinny być wykonane czerwonym atramentem.

(h) Krzyż Hermetyczny, używany przez członków Ciała Kierowniczego Zakonu Izmaela, Ezawa, Pojednania i Pokuty. Pozycja krzyża w stosunku do podpisu jest zmienna, zgodnie z instrukcjami wydawanymi od czasu do czasu i oznacza rangę sygnatariusza; kolor atramentu również jest zróżnicowany.

(i) Znak Rycerza Różo-Krzyża; używany również w 1725 roku do oznaczenia Łoży św. Jana (Johannici) (Mazoneria.)

ANRN. - Nazwa nadana zielonym kłosom zboża przez Żydów i przyjęta jako nazwa pierwszego miesiąca ich roku kościelnego - naszego marca - ponieważ w tym czasie zboże było w kłosie. Ten miesiąc został później nazwany Nisan.

ABIBALA. - Imię pierwszego zabójcy w stopniu Wybranego obrządku francuskiego. Od hebrajskiego abi i balah, 'i i 'J)):!l, ojciec zniszczenia. Czasami błędnie podaje się je jako Abibalk.

ABIF. - Hebrajskie słowo " - ?!f O;'i' 1, oznaczające Hiram, jego ojciec. Słowo to było często używane jako tytuł honorowy (patrz Abba) i obejmowało znaczenie mistrza, wynalazcy lub głównego operatora. W 2 Kron. iv. 16, Huram, jego ojciec, jest przedstawiony jako ten, który wykonał „także garnki, i łopaty, i haki do mięsa, i wszystkie te narzędzia”. To odniesienie do wielkiego tyryjskiego architekta jako garncarza jest znaczące w związku z egipskimi misteriami, w których Kneph, bóg garncarstwa, odgrywał rolę. Był również twórcą przyziemnego jajka. Jako tytuł honorowy został on najprawdopodobniej nadany przez Salomona Hiramowi. (Zobacz pod Hiram, Budowniczy.) Abif jest jednak niepoprawne.

ABIRAM. - W wyższych stopniach jeden z zabójców otrzymał imię Abiram Akirop. Ostatnie słowo nie jest hebrajskie ani żadnego znanego języka. Można je zatem interpretować od iiT ' abi - ramah, niszczyciel ojca.

ABLUCJA. - W niektórych wyższych stopniach masonerii kandydatowi nakazuje się oczyszczenie wodą, jak w obrzędach religijnych starożytności. Ceremonia ta jest szczególnie stosowana w obrzędku starożytnym i pierwotnym, a także w obrzędzie Izmaela.

ABNET. - Pas z cienkiego lnu o różnym wykonaniu - zapożyczony przez żydowskich kapłanów od Egipcjan. Ma takie samo znaczenie względne jak zennaar braminów i fartuch masoński.

ABORYGENI. - Społeczeństwo imitacyjne, rozkwitające około 1783 r. Jego główny urzędnik był nazywany Wielkim Oryginałem, a przysięga była administrowana. Było to społeczeństwo czysto społeczne. Hasłem było Eden.

ABRA. - Hebr. l/". !;1 , malus pater. Słowo 28 stopnia, obrządek szkocki. ·

ABRAHAM. - Niektórzy autorzy wprowadzają imię żydowskie patriarcha do masonerii - prawdopodobnie w związku ze spotkaniem z Melchizedekiem (Sprawiedliwym Królem), który założył Zakon Kapłański. (Zobacz Melchizedek.)

ABRAHAM, ANTOINE FIRMIN. - Mason, który był znany w Paryżu na początku obecnego stulecia ze sprzedaży fałszywych stopni naukowych. Najwyższa Rada Francji opublikowała okólnik odrzucający go w 1811 r.

NIEOBECNOŚĆ. - Wolnomularstwo obecnie nie uznaje, chociaż istnieją liczne zapisy, że tak było w ubiegłym stuleciu, zasady karania grzywną swoich członków za nieobecność w Loży. Gdyby obecność była tak pilnie egzekwowana, byłoby to bardzo dobre, ponieważ członkowie rzemiosła byłiby skłonni uważać masonerię za coś innego niż wielką instytucję gastronomiczną i wypełnialiby swoje funkcje z większą ochotą i satysfakcją dla siebie i honoru Bractwa. Brat Mackey mówi, że byłoby to „obniżenie stopnia kary i ewidentnie osłabiłoby uroczysty charakter tych zobowiązań, które każdy członek i urzędnik podejmuje. „Byłoby to słuszne, gdyby większość członków była jednolicie tak samo wierna duchowi, jak literze tych zobowiązań. Ale w tych zdegenerowanych czasach wystarczy zapukać do Loży o jedenastej godzinie i uczestniczyć w pośpiechu zamknięcia i bankiecie: W Starych Opłatach, jako regułę przepisano - „Żaden Mistrz ani Członek nie mógł być nieobecny w Loży, zwłaszcza gdy został ostrzeżony, aby się tam stawić, bez narażenia się na surową naganą, dopóki Mistrz i Strażnicy nie uznają, że czysta konieczność

mu przeszkodziła”. Grzywny, na Fundusz Dobroczynności, byłyby poważnie odczuwalne przez nieszczęśliwie liczną klasę stołujących się masonów.

AKACJA - Symboliczna roślina wolnomularstwa - wiecznie zielona. Została zidentyfikowana z akacją prawdziwą Tournefort i mimozą niloticą Linnreusa. Może to być jednak egipska akacja Lebbeck. Kwitnie w krajach Lewantu. Było to święte drewno Żydów, zwane Shittah, w liczbie mnogiej Shittim. Symbol inicjacji, nieśmiertelności i niewinności. Akacja była używana do oznaczania miejsca, w którym pochowano ciała zmarłych wśród Żydów. W odniesieniu do pewnego słynnego wydarzenia, o którym wiele mówi się w masonerii, wydawałoby się dość dziwne, że trzech winowajcy, Fanor, syryjski mason; Amru, cieśla z Phmnicji; i Metusael, hebrajski kamieniarz, narazili się na pewność wykrycia, sadząc luźną akację w miejscu, w którym ukryli dowody swojej zbrodni. Istotne jest również to, że odkrywca ukrytego ciała miał nazywać się Benoni. Ci, którzy potrafią czytać starożytne mity, mogą znów znaleźć wiele do przemyślenia w tych faktach. Greckie słowo aiu. tida oznacza niewinność 01· wolność od grzechu. Inne narody, z tajemniczymi obrzędami, przyjęły specjalne rośliny: Egipcjanie palmę i lotos; Grecy mirt; a druidzi jemiolę. Błędnie, masoni ubiegłego wieku pomylili akację z kasją i śpiewali rażąco absurdalne wierszyki o tej roślinie.

AKACJAŃSKI. - 1. Termin używany przez Hutchinsona w jego dziele Spirit of Masonry. oznaczający masona, który dzięki ścisłemu przestrzeganiu obowiązków i nakazów Bractwa jest wolny od grzechu; pochodzi od axax,a, niewinność. 2. Nazwa sekty religijnej we wczesnych czasach Kościoła, od Akacjusza, biskupa Krezarei.

ACADEMIE DES ILLUMINES D'AVIGNON. - Akademia Iluminatów w Awinionie. System androgyniczny, założony w 1785 r. Rytuał łączył idee zaczerpnięte z filozofii hermetycznej z doktrynami Swedenborga. (Patrz . Acadbn'i. e des Vraies Masons.) ACADEMIE DES

SUBLIMES MAITRES DE L'ANNEAU LUMINEUX. - Akademia Wzniosłych Mistrzów Świetlistego Pierścienia. Stopień wprowadzony przez barona Granta z Blairfindy w Szkocji, najpierw w 1780 r., a następnie w 1815 r. w loży Douai we Francji. Był szefem Szkockiego Rytu Filozoficznego. Był to ósmy i najwyższy stopień, podzielony na trzy Zakony - zaczynając od studiowania historii wolnomularstwa, a kończąc na studiowaniu nauk przyrodniczych w najszerszym zakresie. Wprowadzono zasady pitagorejskie.

ACADEMIE DES VRAIES MASONS. - Akademia Prawdziwych Masonów. Francuska Kapituła wysokich stopni, mająca alchemiczne tendencje, założona w Montpellier w 1778 r. przez Boileau, ucznia Pernetiego. Rytuał ten miał sześć stopni poza stopniami Starożytnego Rzemiosła Masonerii, które, chociaż niezbędne do przyjęcia, nie były praktykowane. W tym nauczano Nauki Hermetycznej. Stopnie były następujące: 1. Prawdziwy Mason; 2. Prawdziwy Mason w Prawdziwej Drodze; 3. Rycerz Złotego Klucza; 4. Rycerz Tęczy; 5. Rycerz Argonautów; 6. Rycerz Złotego Runa. (Zobacz Pernetti.)

AKADEMIA. - W systemie Schredera czwarty stopień Róży Rektyfikowanej - Krzyża.

AKADEMIA STAROŻYTNYCH, STAROŻYTNOŚCI LUB MISTERIÓW – bractwo alchemiczne, masońskie, założone w Rzymie przez Jana Baptystę Portę w XVI wieku (jak się mówi), a reaktywowane w Warszawie w Polsce. w 1763 roku przez Thoux de Salverte.

AKADEMIA MĘDRCÓW. - Towarzystwo do interpretacji i propagowania wysokich stopni, wprowadzone do Francji w 1776 r. przez Ecossais Mother Lodge - Philosophical Rite. Istniało wcześniej w Szwecji i było przypisywane stowarzyszeniu założonemu w Londynie przez Eliasa Ashmole'a. Później miało krótki byt w Mohylewie, niedaleko Moskwy.

AKADEMIA, PLATONSKA. - Założona w 1480 r. przez Marsyliusza Ficinusa, za panowania Lorenza di Medici, we Florencji. Ficinus był wybitnym uczniem Platona, a to Towarzystwo prawdopodobnie zajmowało się badaniem tajemnej filozofii matematycznej greckiego pisarza. Stąd też stosowanie formuły matematycznej skłoniło niektórych pisarzy do przypisania jej charakteru masońskiego.

ACANTHUS. - Justicia bifora botaników. Używana w Egipcie jako okład. Roślina zielna, powszechnie nazywana niedźwiedzim pępkiem, z dużymi białawymi kwiatami i pierzastodzielnymi liśćmi. Do acan - w ten sposób tradycja masońska odnosi się do idei korynckiego kapitelu, z koszyka przykrytego dachówką pozostawioną na czubku korzenia rośliny. Gdy liście zaczęły rosnąć, wspinały się po bokach koszyka, aż napotkawszy dolną stronę dachówki, były odwracane w formie woluty.

UZNANI. - Z tradycji masońskiej dowiadujemy się, że masoni po raz pierwszy otrzymali miano „przyjętych” podczas budowy Drugiej Świątyni, a Bractwo zostało ogłoszone „wolnym” przez króla Salomona, prawdopodobnie podczas poświęcenia Pierwszej Świątyni. Cyrus, król Persji, zwolnił budow-

nicznych Drugiej Świątyni z wszelkiego rodzaju podatków, jako konsekwencję wolności udzielonej przez Salomona. W czasach współczesnych bardziej prawdopodobnym powodem określenia „przyjęty” jest przyjmowanie nieczynnych masonów przez pierwotne Towarzystwo Rzemieślników, co czyni ich wolnymi i przyjętymi do Gildii, jak w przypadku każdej innej Kompanii. W przepisach wydanych w dniu św. Jana w 1663 r. pod Wielkim Mistrzowskim Urzędem Hrabiego St. Albans (patrz pod listą Wielkich Mistrzów przed 1717 r.) pojawiają się następujące rozstrzygające słowa: „Żadna osoba, która zostanie przyjęta jako wolnomularz, nie zostanie przyjęta do żadnej Łoży ani zgromadzenia, dopóki nie przyniesie zaświadczenia o czasie i miejscu przyjęcia z Łoży, która go przyjęła, do Mistrza tego limitu lub oddziału, w którym taka Łoża jest przechowywana”. Również - „Nikt nie może być uczyniony ani przyjęty do masonerii, chyba że” itd. Przedstawienie certyfikatu jest tutaj obowiązkowe i żaden brat nie powinien uczestniczyć w żadnej łoży, poza swoją własną, bez posiadania przynajmniej gotowego certyfikatu.

Gdyby wybitni członkowie Bractwa, poprzez przykład, poddali się w ten sposób, jeśli to konieczne, osobistej identyfikacji, przestrzeganie tej zasady szybko stałoby się powszechne i nie byłoby już odczuwane jako uciążliwe lub upokarzające. W niektórych prowincjach przedstawienie certyfikatu Wielkiej Łoży jest warunkiem sine qua non. W Ameryce, jak najbardziej słusznie, badanie obcego brata jest nadmiernie surowe i jest godną podziwu kontrolą wielu nadużyć, które mogą wkraść się do każdej instytucji; jakkolwiek zazdrośnie i gorliwie drogi do Łoży mogą być blokowane, nie da się zapobiec degradacji moralnej, a w Łoży masońskiej, gdzie brat jest równy bezpośrednio po przejściu przez drzwi Łoży i nie podlega dalszym pytaniom o stopień, w jakim może ona działać, taka wstępna ostrożność jest absolutnie konieczna.

ACCHO. - Obecnie miasto St Jean d'Acre. Starożytna osada fenicka, znana pierwotnie pod arabską nazwą Akka, trzydzieści mil na południe od Tyru. Było to ostatnie ufortyfikowane miejsce wyrwane chrześcijanom przez mahometan.

AKLAMACJA. - Okrzyk czci, podziwu lub aprobaty, w związku z baterią wśród masonów. W dawnym i uznanym rycie jest to huzza, housa lub Hoshea; po francusku vivat; w rycie Misraim hallelujah; w rycie angielskim jest to so mote it be. W rytach adopcji, eva i vivat.

AKOLADA. - Ceremonia, która kiedyś była używana podczas nadawania zaszczytów rycerskich przez Suwerena, Wielkiego Mistrza lub inną upoważnio-

ną osobę, kładącą ręce na szyi osoby, która ma zostać pasowana na rycerza i salutującą jej zazwyczaj w oba policzki. Od tego czasu została ograniczona do aktu delikatnego głaskania mieczem, który ma zostać pasowany, szyi lub ramienia osoby, która ma zostać pasowana. U Rzymian, a lub uwolniony przez cios; w rycerstwie, niewolnik był „wyzwolony”, mówiono, że był to ostatni. (Zobacz IJub.) cios, jaki nowo mianowany rycerz otrzymał bez

ACELDAMA. - Pole Krwi. Mały kawałek ziemi na południe od Jerozolimy - Pole Garncarza - używany jako cmentarz, podobnie jak starożytny Cericos w Atenach. Podczas wypraw krzyżowych chowano tam pielgrzymów, a później służyło jako ormiański cmentarz. Wspomniano o nim w Lectures of the Degree of Knights Templar. Ziemia na Polu Garncarza była znana ze swojej mocy pochłaniania mięsa. Sandys w swojej Relacji (s. 189): mówi, że „ziemia ta, w ciągu czterdziestu ośmiu godzin, pochłonie ciało, które się na niej znajduje”. Ziemia Campo Santo w Rzymie jest obdarzona tą samą cnotą, którą jej nadano dzięki 270 okrętom wywiezionym do Rzymu. Była często eksportowana przez książąt podczas wypraw krzyżowych z tego samego powodu. Obecnie jest spustoszona.

ACERELLOS, RS – imię przyjęte na potrzeby literackie przez Carla Roesslera, autora masonskiego. (Zobacz Roessler.)

ACHAD. - Jedno z licznych imion nadanych Bogu w Pismach Hebrajskich, a przyjętych przez masonów, oznaczające po hebrajsku jeden. Występuje w Księdze Powtórzonego Prawa (5 Mojż. 6, 4): „Słuchaj, Izraelu: Jahwe (Wieczny), nasz Pan, jest (achad) jeden. „Wiersze od 4 do 9 włącznie stanowią najważniejszą modlitwę prawdziwego Izraelity i są znane pod nazwą Szenia, od pierwszego słowa. Talmud nakazuje jej recytację rano i wieczorem; i jest to jedyna modlitwa, co do której podniesiono jakąkolwiek dyskusję, czy musi być recytowana w oryginalnym języku hebrajskim, czy też może być prawnie odmawiana w jakimkolwiek innym języku. Bal-Hatourim mówi, że JJ w l/!p (Słwna) mając wartość 70, wskazuje, że Tora (La,\,) może być wyjaśniona na siedemdziesiąt różnych sposobów; a l w ii; mając wartość 4, odnosi się do czterech punktów kardynalnych, oznaczając, że Bóg rządzi całym wszechświatem. l/ liczbowo zawiera 410, liczbę lat trwania Pierwszej Świątyni. W modlitwie jest 248 liter, odpowiadających, według talmudystów, częściom ludzkiego ciała. Achad nie un: często występuje w magicznych talizmanach. ACHARON SCHILTON. - Hebrajski, nowe królestwo, - Używany w wyższych stopniach.

ACCHIAS. - Używany w wysokim stopniu.

ACCHISHAR. - Wspomniany w 1 Królów IV. 6, pod imieniem Ahishar, jako „nad domem”, urzędnik o dużym znaczeniu na dworze orientalnego władcy. Pisownia imienia była zmieniana ze względu na filologię. Jest jedną z osób wymienionych w stopniu Select Master.

ACHTARIEL – kabalistyczne imię Boga, należące do Kether, pierwszej z dziesięciu sefirotów.

UZNANE. - Kandydaci, którzy otrzymali tytuł magistra Most Excellent, są określane jako „otrzymani i uznani”, ze względu na ich bliższą znajomość z penetraliami masonerii. Słowo „otrzymane” nawiązuje do pierwotnego przyjęcia pierwszych domniemyanych posiadaczy tego tytułu przez króla Salomon.

AKUZMATYCY. - Najniższy stopień, audytora, w systemie pitagorejskim; trwał pięć lat, po czym uczniowie otrzymywali stopień matematyka. (Zobacz Pitagorasa.)

Pełniący obowiązki WIELKIEGO MISTRZA. - Zgodnie z angielską konstytucją, zawsze, gdy Księżę Krwi Królewskiej, jak w przypadku HR Jego Eksce-lencja Księżę Walii przyjmuje obecnie urząd Wielkiego Mistrza i ma prawo mianować Parę Królestwa jako pełniącego obowiązki Wielkiego Mistrza.

AKTYWNA. - Łożę uważa się za aktywną, jeżeli zbiera się o regularnych, ustalonych porach, a brata uważa się za aktywnego, jeżeli punktualnie wypełnia swoje obowiązki masońskie.

ADAD. - Główne bóstwo wśród Syryjczyków, oznaczające słońce (Macrobius, Safarnal, i. 23). Według Seldena ten autor się myli i odnosi się do Achada, jednego. Pliniusz (Hist. Nat. xx,xvii. 11), mówiąc o niezwykłych kamieniach nazwanych na cześć części ciała, wspomina o niektórych z nich, zwanych „Adadunephros, ejv, Sdem, oculus et dignitus dei” i dodaje: „et hic colitur a Syris”. „Philo Byblius (w Eusebii, Prrepar. Evan. i. 10) nazywa go, „Aowooi; {3rM/AEVs O,wv”, szerokie a wymawiane jako o w zachodnioaramrejskim dialekcie. Jest używane w wysokich stopniach.

ADAM. - 1. Mistyczny rodzic rodzaju ludzkiego. Mówi się, że otrzymał księgę mądrości kabalistycznej (Razit), aby pocieszyć się po upadku. Według doktryn Swedenborga Adam nie oznaczał człowieka, ale Kościół Pierwotnego Światła. (Ale patrz dalej pod Kadmon, Adam.) 2. Główny urzędnik w 28 stopniu Starożytnego i Przyjętego Rytu; w języku hebrajskim tl';t\$, humus, terra. (Ale patrz dalej pod Rycerz Słońca.)

ADAMS. - Najstarsze, najczcigodniejsze i najdoszajniejsze Towarzystwo Adamsów. Towarzystwo towarzyskie, około 1750 r., odbywające się w Royal Swan, Kingsland Road. (Zobacz Derisive Societies.)

ADAR. - hebrajski. Szósty miesiąc cywilnego i dwunasty kościelnego roku żydowskiego, rozpoczynający się 27 stycznia 1875 r. i 14 lutego 1876 r.

ADAREL. - Anioł Ognia. Wspaniałość Boga. Odnosi się do niego w stopniu hermetycznym Rycerza Słońca, od iiN (Adr), świetność i ?N, Bóg.

ADELPH. - Grecki - brat. Czwarty stopień w Zakonie Palladium. Mówi się, że rytuał Zakonu Adelphs jest zachowany w Douai, ale może to być Pierwotny Ryt Narbonne.

ADEPT. - Od łacińskiego adeptus. 1. Nazwa nadana Zakonowi Illuminati. 2. Różokrzyżowcy używali także tytułów Adeptus (7. stopień rytu Zinnendorfa), Adoptatus, Adeptus Coronatus (7. stopień rytu szwedzkiego) i Adeptus Exemptus (7. stopień różokrzyżowców). 3. Szef konsystorza 28. stopnia nazywany jest księciem Adeptusem. 23 stopień Kapituły Cesarzy Wschodu i Zachodu Clermont.

ADEPT, L' (Zobacz Chaos.) Czwarty stopień w Rycie Hermetycznym i przestrzeganiu zasad Lax.

ADEPTE MODERNE L' OU LE VRAI SECRET DES FRANC MASONS. - Mistyczny romans opublikowany w Londynie w ubiegłym wieku, traktujący o alchemii i różokrzyżowcach. Autor mówi, za Behmenem, że tajemnica Kamienia Filozoficznego została przekazana przez Adama jego dzieciom i że w ten sposób patriarchowie dożyli tak ogromnych wieków. Noe jednak nauczył sztuki tylko jednego ze swoich synów i stąd powstała grupa ludzi zwana Mędrkami. Najpierw Egipt, a potem Judea, były krajami, w których ta mądrość była utrwalana; w Palestynie kontynuowali oni swoje nauki pod zasłoną budowy Świątyni i są teraz współczesnymi wolnomularzami.

ADHUC STAT. - Stoi jeszcze. Łacińskie motto, często spotykane na Medalionack masonskich.

ODROCZENIE. - Odroczenie obrad loży masonskiej jest niezgodne z prawem; ale Mistrz ma prawo zawiesić jej pracę, nakazując właściwemu urzędnikowi, aby odszedł na posiłek, a następnie, po wznowieniu pracy, loża może zostać właściwie zamknięta. Mistrz loży ma konieczne wiele arbitralnych uprawnień i słusznie, że je posiada, ponieważ jest osobiście odpowiedzialny przed Wielką Lożą za właściwe zachowanie braci, którymi zarządza.

ADMIRATION, SIGN OF. - Stosowany w stopniu magistra Most Excellent, 6. nowego amerykańskiego obrządku. Odnosi się do legendy o wizycie Balkis, królowej Saby, u Salomona.

PRZYJĘCIE. - Szczególne kwalifikacje są wymagane od tych, którzy chcą zostać przyjęci do Bractwa Masońskiego. Kandydat musi być wolnym urodzonym; to znaczy wolnym człowiekiem, niepodlegającym żadnym niewoli, mieć co najmniej dwadzieścia jeden lat, posiadać zdrowe zmysły, być wolnym od jakichkolwiek fizycznych defektów lub rozczłonkowania, mieć nienaganne maniery i umieć czytać i pisać. Żaden idiota, ateista ani kobieta nie może zostać przyjęty. Cele tych różnych ograniczeń można łatwo zrozumieć. Syn wolnomularza, technicznie nazywany Lewisem, ma prawo do inicjacji, pod warunkiem spełnienia podobnych warunków i głosowania w loży, w wieku osiemnastu lat, po uzyskaniu dyspensy, przed każdym innym kandydatem, bez względu na jego rangę. Jeśli kandydat zostanie odrzucony w głosowaniu w dowolnej loży, nie może być nigdzie proponowany do inicjacji, dopóki nie upłyną trzy miesiące kalendarzowe. W Anglii nie można przyjąć więcej niż pięciu inicjowanych (chyba że za dyspensą Wielkiego Mistrza) jednego wieczoru lub okazji; nie można również przyznać więcej niż jednego stopnia w tym samym czasie ani w żadnym krótszym odstępie niż dwadzieścia osiem dni. W Szkocji nie ma ograniczeń co do liczby przyjmowanych, a wiek kwalifikacyjny wynosi osiemnaście lat.

MŁODZIENIEC, TEN. - Pierwszy stopień Orderu Związku Niemieckiego, znany jako Dwudziesty Drugi.

ADONAI. - 1. Żydzi mieli zastąpić epitetem Adonai, powszechnie tłumaczonym w języku angielskim jako Pan, niewypowiadalne imię Jehowa lub Jahwe, i iil; może to jednak budzić

pewne wątpliwości. Św. Hieronim, a po nim Bellarmin, zakwestionowali ten fakt, ponieważ Jehowa i Adonai były dwoma różnymi imionami Boga, równie prawowitymi;

a w niektórych przypadkach były nawet używane łącznie, jako Jehowa Adonai, a Septuaginta tłumaczy je jako Kvg,o,. Należy pamiętać, że Adonai jest starą formą liczby mnogiej słowa piN, Adon. 2. Adonai jest również używane w ceremoniach systemu hermetycznego. (Ale zobacz także pod Jehowa.) 3. Adonai jest używane w 11., 12. i ::!8. stopniu Starożytnego i Przyjętego Obrządku.

ADONIRAM. - Chociaż jest to imię własne głównego skarbnika króla Salomona i głównego nadzorcy 30 000 braci wysłanych do wyrębu drzew w lasach Libanu, to ze znaczenia tego imienia, które brzmi Wysoki Pan, jasno wynika, że musiał to być tytuł oficjalny. (IV. 6.) . Tradycja masońska informuje nas, że aby zapewnić najwyższą regularność wśród pracowników, ta osobistość podzieliła ich na loże, (1 Ks. Królów) umieszczając w każdej trzysta osób, pod przewodnictwem Mistrza i Opiekuna, będąc Wielkim Mistrzem nad wszystkimi. Czy jednak ten Adoniram nie był raczej Hiramem, królem Tyru, który specjalnie zaopatrywał się w drewno z lasów? Ponieważ Hiram, rzemieślnik, zajmował się głównie odlewami na równinach Zaredatha, a przy budowie Pierwszej Świątyni było tylko trzech Wielkich Mistrzów, podział ten wydaje się prawdopodobny do ich funkcji, król Salomon pozostał w Jerozolimie, sprawując władzę królewską i sprawując ostateczny nadzór. Ten Adoniram, o którym mówi się również, że poślubił siostrę Hiram, budowniczego, został również ustanowiony przez króla jednym z Siedmiu Nadzorców i Szefem Przełożonych i Sędziów. Został on przedstawiony w stopniach Tajemnego i Doskonałego Mistrza i Intendenta Budownictwa, w Starym i Przyjętym Rycie Szkockim oraz w stopniu Królewskiego Mistrza.

MASONIA ADONIRAMICKA. (Maconnerie Adonhiramite). - Wśród wielu innych innowacyjnych stowarzyszeń masońskich w drugiej połowie XVIII wieku znajdujemy ten szczególnie obrządek. Z małego dzieła w języku francuskim, opublikowanego w Heliopolis w 1787 roku, które twierdzi, że wyjaśnia tajemnice starożytności i nosi tytuł „Originie de la Maçonnerie Adonhiramite”, wydaje się, że było ono już wtedy dość mocno ugruntowane. Stopni było dwanaście: - (1) Uczeń; (2) czeladnik; (3) Mistrz; (4) Doskonały Mistrz; (5) Wybrany z Ine; (6) Wybrany z Perignan; (7) Mniejszy Al'chitect, czyli Szkocki Uczeń; (8) Wielki Architekt, czyli Szkocki Mistrz Rzemiosła; (9) Szkocki Mistrz; (10) Rycerz Wschodu; (11) Rycerz Róży - Krzyża; (12) Rycerz Pruski. Z tych stopni, 6°, 7°, 8° i 9° są charakterystyczne dla tego rytu, pozostałe przypominają w głównych cechach Starożytny i Przyjęty Ryt Szkocki. Nazwa Zakonu pochodzi od imienia Adonirama, o którym można przeczytać w specjalnym artykule na jego temat; mówiono, że objął nadzór nad pracami w Pierwszej Świątyni, w kryzysowym momencie historii budowli. Wiele legend o wysokich stopniach odnosi się do tej osoby, ale ze względów archeologicznych jesteśmy skłonni je odrzucić.

ADOPCJA, RYT. - W niektórych krajach, a szczególnie we Francji, od wielu lat stosuje się Ryt Adopcji, w którym syn Mistrza Mazona jest formalnie przyjmowany w obręb wpływów masonskich; a bracia z Łoży jego ojca, jako świadectwo braterskiego szacunku, podejmują pewne obowiązki związane z dobrem dziecka. Ryt ten jest piękny ze względu na swoją prostotę: niemowlęciu formalnie nadaje się imię i jest ono uważane za adoptowane dziecko Łoży. Terminem technicznym dla syna masona w Anglii i Ameryce jest Lewis lub Lufton (po francusku louvecteau). Szczególna surowość stosowana przy przyjmowaniu kandydatów, którą tutaj warto naśladować, sprawia, że te obowiązki mają bardzo wiążący charakter: dzięki nim pewien nadzór jest utrzymywany nad zachowaniem, moralne i społeczne usposobienie adoptowanego Lewisa, a jego późniejsza kariera masonska została istotnie wzmocniona przez rady udzielone mu przez przełożonych.

MASONERIA ADOPCYJNA. - Chociaż prawa wolnomularstwa stanowią, że żadna kobieta nie może zostać wolnomularzem, podjęto kilka prób nadania kobietom jakiegoś statusu w odniesieniu do masonerii. Wyniki tej procedury nie były dotychczas godne uwagi w naprawę szerokim sensie. We Francji, gdzie po raz pierwszy wprowadzono masonerię androgyniczną, była ona albo wymówką dla zmysłowości i dobrego życia, albo wykorzystywana jako sprytny środek kontroli politycznej. W Anglii zwolenników masonerii kobiet można policzyć na palcach jednej ręki. A w Ameryce, gdzie w samotnych zakątkach, pośród rzadkiej populacji, liczba żon, córek i wdów po adoptowanych masonach jest niewielka, można by pomyśleć, że sposób rozpoznania między masonami a niechronionymi kobietami byłby najbardziej odpowiedni; ale takie połączenia spotkały się z bardzo małą przychylnością. Być może logiczny umysł kobiety wymaga większej demonstracji matematycznej niż umysł męczyzny towarzyskiego; ani też konieczna tajemnica, w której spowite jest wolnomularstwo, nie uczyniła z pań odpowiednich uczennic, a nawet gotowych odbiorców, rozwodnionych cudów, które im ręczono. Z tego powodu stowarzyszenia tego rodzaju zawsze cieszyły się jedynie błyskotliwym i ulotnym istnieniem; i jakkolwiek wybitne były domniemane inicjowane kobiety, organizacja ta przetrwała tylko przez krótki czas. Takie loże, które zostały założone we Francji pod koniec ubiegłego i na początku obecnego stulecia, we wszystkich przypadkach upadły; a stan Zakonu Wschodniej Gwiazdy, specjalnie stworzonego do przyjmowania kobiet, bez względu na jego szczególne zasługi (patrz Wschodnia Gwiazda, Zakon), nie

jest uspokajający w tym punkcie. Do pewnego stopnia masoni XVIII wieku utworzyli loże, do których mogły być przyjmowane kobiety, w samoobronie, ponieważ różne androgyniczne instytucje zostały postawione na nogi bez nawiasu masonerii. Wielki Wschód

Francji ustanowił zatem nowy obrządek w 1774 r., zwany „Obrzędem Adopcji”, pod własną kontrolą. Spośród mężczyzn przyjmowaliśmy tylko stałych wolnomularzy; a każda loża była upoważniona przez jakąś regularnie ustanowioną lożę masonską, której Mistrz lub przedstawiciel powinien kierować postępowaniem we wszystkich przypadkach, wspomagany przez kobietę Prezydenta lub Mistrzynię. Pierwszą z tych Adopcyjnych Łóż była loża św. Antoniego w 1775 r., w której księżna de Bourbon przewodniczyła; została również zainstalowana jako Wielka Mistrzyni Obrządku Adopcyjnego. Obrządek ten składał się z czterech stopni: (1) Uczeń; (2) Towarzyszka; (3) Mistrzyni; i (4) Doskonała Mistrzyni. Pierwszy stopień był czysto symboliczny i wprowadzający, miał raczej wywrzeć wrażenie na umyśle niż przekazać jakąkolwiek konkretną ideę instytucji. Drugi stopień przedstawiał scenę pokusy w Edenie, a nieszczęsnej towarzysze przypomniano w wykładzie o karze poniesionej przez Upadek. Trzeci stopień sarkastycznie nawiązywał do Wieży Babel i Pomieszanego Języków jako symbolu źle uregulowanej Łoży, podczas gdy Drabina Jakuba została wprowadzona jako moralna lekcja porządku i harmonii. Czwarty stopień, Doskonałej Mistrzyni, reprezentował Mojżesza, Aarona, ich żony i synów Aarona; ceremonie odnosiły się do Przejścia Izraelitów przez Morze Czerwone; i w ten sposób symbolizowały przejście człowieka ze świata zmian i niezgody do szczęśliwszej krainy odpoczynku i pokoju. Współczesny charakter takiego obrzędu i jego dziecinność nie mogły nie wywołać uśmiechu na policzku każdego prawdziwego brata Bractwa. Oficerami byli Wielki Mistrz i Wielka Mistrzyni oraz Mówca, Inspektor i Inspektorka (Starszy Dozorca), Depozytor i Depozytrix (Młodszy Dozorca), Dyrygent i Dyrygentka (Diakoni). Pas i kołnierz były niebieskie, z zawieszoną na nich złotą kielnią.

Wielki Mistrz i inni oficerowie otrzymali młotki, a każdy członek został ubrany w prosty biały fartuch i białe rękawiczki. Bracia, oprócz właściwych insygniów, nosili miecze i złotą drabinę z pięcioma rundami, klejnot Adopcyjnego Masonerii. Działalność Łoży była prowadzona przez Siostrzeństwo, a bracia byli uważani za adjoints lub asystentów. Różne stopnie wymagały różnych dekoracyjnych zasłon; w pierwszej cztery zasłony dzieliły pokój na

cztery sekcje, reprezentujące Europę (W.), Azję (E.), Afrykę (S.) i Amerykę (N.). Dwa trony zostały wzniesione na wschodzie dla Wielkiego Mistrza i Wielkiej Mistrzynie; przed nimi ustawiono ołtarz, a po prawej i lewej stronie znajdowało się osiem posągów, reprezentujących mądrość, roztropność, siłę, umiarkowanie, honor, miłosierdzie, sprawiedliwość i prawdę. Członkowie siedzieli w dwóch rzędach po prawej i lewej stronie – bracia z tyłu, a siostry z przodu – bracia uzbrojeni w miecze. Spotkania tych androgynicznych łóż zazwyczaj kończyły się bankietem i balem.

Jak mówi Clavel: „Wstępne ceremonie są jedynie formalnym wstępem do tych ostatnich, najważniejszych obiektów, podobnie jak w przypadku współczesnych Angielskie masonerie ceremonie są wymówką do jedzenia i picia, co jest prawdziwym biznesem, kiedy toasty i wzajemne komplementy stają się porządkiem wieczoru. “Masoneria adopcyjna została przejęta przez wszechstronny umysł pierwszego Napoleona jako środek konsolidacji jego władzy; a w 1805 roku nieszczęsna cesarzowa Józefina została mianowana Wielką Mistrznią “Loge Imperiale d’Adoption des Francs Chevaliers”. W zmodyfikowanej formie ten obrządek adopcyjny nadal istnieje, ale został odrzucony z pogardą niemalże dochodzącą do oburzenia w łóżach Anglii, Szkocji, Irlandii i koloniach. Obrządek starożytny i pierwotny posiada moc nadawania tych stopni, ale nigdy ich nie zachęcał. (Ale zobacz Eastern Star, aby uzyskać opis obrządku amerykańskiego, jak dotąd nieudanego w tym kraju. Aby uzyskać informacje na temat masonerii adopcyjnej, egipskiej, zobacz masonerię egipską.)

ADORAM. - Skrócone imię Adonirama, skarbnika Dawida, króla Izraela (2 Sam. xx. 24), a następnie Salomona i Roboama, za których panowania został ukamienowany na śmierć przez lud za niesprawiedliwe pobieranie podatków (1 Król. 18.) (Ale jeśli chodzi o tożsamość Adonhirama umieszczonego nad 30 000 robotników na Górze Liban, zobacz Adoniram.)

ADORATEURS, CULTE DES. - Sekta filozoficzna w czasach rewolucji francuskiej. Niewielki tom opisujący jej zasady został opublikowany w roku IV (1795) Republiki.

ADORACJA. - Nie ma części ceremonii masońskich tak wspaniałej i wzruszającej, jak ta, w której Czcigodny Mistrz wzywa członków Łoży do przyłączenia się do wspólnej prośby do Najwyższego Wielkiego Mistrza w niebie. Każdy prawdziwy mason w takich chwilach musi naprawdę odczuć świętość okazji; ta bezpośrednia relacja, w którą jednostka, człowiek, wchodzi wów-

czas z nieskończonością, Bogiem, jest karcąca w najwyższym stopniu i pocieszająca dla zmęczonego umysłu, zdezorientowanego codziennymi troskami zewnętrznego świata materialnego. W takich chwilach również wiedza, że piękne i proste wezwania naszego Bractwa są ofiarowywane Tronowi Miłosierdzia i Źródłu Mądrości wspólnie, zapewnia święty spokój umysłowi każdego brata i jest sama w sobie gwarancją, jeśli taka jest wymagana, stabilności systemu wolnomularstwa.

ZAAWANSOWANY. - Termin ten stosuje się, gdy Mistrz Mason jest przyjął i zainwestował tytuł Mistrza Mark. Stopień Mark zajmuje pozycję pośrednią między stopniem Mistrza Rzemiosła a Królewskim . Arch, jak jest obecnie praktykowane. Wielu wybitnych masonów uważa się, że stopień ten jest właściwie częścią stopnia Fellow Craft, w nawiązaniu do pewnych wyrażen używanych przez Senior Warden w otwartej Lodge. Stopień Mark jest podzielony na dwie sekcje w niektórych krajach, Mark Man i Mark Master.

Poprzedni stopień nie jest obecnie powszechnie przyznawany w Anglii, chociaż istnieją przykłady jego nadawania. Brat Hughan podał przykład nadania stopnia Mark Man Fellow Craft, a stopnia Mark Master tylko Master Masons, już w 1778 r. Nie można wątpić, że jest on tak samo autentyczny jak reszta Craft Masonry, zwłaszcza gdy weźmie się pod uwagę ceremonie Holy Royal Arch, które są podatne na znaczne wątpliwości.

AWANS, NAGŁY. - Zgodnie z obrządkiem angielskim, bezprawne jest awansowanie brata do wyższego stopnia bez upływu co najmniej dwudziestu ośmiu pełnych dni. Zwyczaj panujący w Szkocji jest wysoce naganny. W stopniu Świętego Królewskiego Sklepieniu musi upłynąć rok, a w wyższych stopniach jeszcze dłuższy okres. W Niemczech stopnie są przyznawane bardzo oszczędnie, a w konsekwencji niemieccy masoni są zazwyczaj lepiej poinformowani o swoich obowiązkach. Absurdem jest inicjowanie osoby z zewnątrz i gratulowanie jej awansu godzinę lub dwie później.

ADYTUM. - To, co jest niedostępne lub nieprzeniknione; jest to słowo opisujące najświętsze ze świętych w świątyni jerozolimskiej i wszystkich innych świątyniach starożytnego kultu. Adyta istniała we wszystkich świątyniach w Egipcie i zwykle składała się z trzech bloków lub filarów, odpowiadających tym Mądrości, Siły i Piękna; reprezentując również tajemniczą Triadę Bóstwa. W misteriach druidycznych adytum było szczególnie święte, a w Brytanii Adytum, czyli Łoża, było faktycznie podtrzymywane przez trzy kamienie lub filary, przechodząc pod którymi aspirant miał uzyskać dla siebie odro-

dzenie. W systemie hinduskim układ był taki sam, nazwy takie same, a trzy ludzkie głowy wieńczyły filary. W bardziej ezoterycznych obrzędach masonerii adytum jest uważane za serce i sumienie człowieka, które zawsze należy uważać za nienaruszalne, i za tę świętą samotność, w której może on komunikować się z Szekiną; które jeśli ktokolwiek ujrzy, z pewnością umrze. Trzy idee wchodzi w Słowo Boże; trzy tworzą adytum; trzech urzędników rządzi Łożą. ENEIDA. - Biskup Warburton i inni od jego czasów utrzymywali, że Wergiliusz w swojej szóstej księdze opisał pod postacią zstąpienia Eneasza do niższego świata inicjację w misteria. Choć może to być częściowo prawdą, gdy przypomnimy sobie fakt wygnania Owidiusza za domniemane naruszenie dyskrekcji, trudno to utrzymać jako całość. W bardziej odległych czasach Eschylosowi groziło podobne niebezpieczeństwo.

AEON (gr. afwv). - 1. Wiek lub trwanie czegoś. 2. W doktrynie gnostycznej wzniosłe promienie, natury lub emanacje z Otchłani Bóstwa.

PARTNERSKI, BEZPŁATNY. - Francuski termin oznaczający „członek honorowy”.

POWIĄZANY. - Masonem należącym do jakiejś regularnej loży; ten, który wycofał się z aktywnego uczestnictwa w pracach wolnomularstwa, mówi się, że jest „niezrzeszony”; jednakże ta pozycja nie osłabia jego wierności wobec Rzemiosła w ogóle, ani nie zwalnia go z nagany za przestępstwa niemasońskie przez Wielką Łożę, z której pochodzi jego certyfikat. Mason może w każdej chwili wznowić aktywną pracę, po głosowaniu w regularnej loży, i ponownie przysługują mu przywileje masońskie. Podczas gdy nie jest zrzeszony, nie może odwiedzać łóż masońskich, w swoim własnym okręgu, więcej niż raz, bez ponownego przystąpienia do jakiejś loży swojego własnego obrządku. Ważne jest, aby ta zasada była egzekwowana, ponieważ jej obejście jest szkodliwe dla praw jego braci, którzy kontynuują swoje wkłady pieniężne i osobiste wysiłki.

(Zobacz Dimit.)

PRZYNALEŻNOŚĆ. - Akt, poprzez który loża przyjmuje masona wśród swoich członków. Mason może należeć do więcej niż jednej loży, jeśli zechce. Cowan, czyli profan, jest inicjowany, podczas gdy mason jest afiliowany; nie ma żadnej ceremonii z tej okazji. W Ameryce kandydaci są zazwyczaj inicjowani w loży najbliższej ich miejsca zamieszkania; ale w innych częściach świata tak nie jest. Wielu wybitnych masonów jest honorowymi członkami łóż znajdujących się w dużej odległości od ich domów.

POTWIERDZENIE. - W przypadku kwaków starających się o przyjęcie do Zakonu, potwierdzenie traktowane jest tak samo jak przysięga złożona przez muzułmanina na Koran lub jakiegokolwiek inne poświadczenie uważane za wiążące dla sumienia każdego wyznawcy religii.

AFRYKA. - We francuskim obrządku adopcji Południe nazywane jest Afryka.

AFRYKAŃSCY ARCHITEKCI LUB MISTRZOWIE BUDOWNICY. - W latach 1756–1767 Baucherer założył stowarzyszenie pod patronatem Fryderyka II Pruskiego pod nazwą Zakon Afrykańskich Architektów. Celem stowarzyszenia było głównie dziedzictwo historyczne, ale jego rytuałem był związek masonerii, Chrześcijaństwo, Alchemia i Rycerskość. Ostatnim pozostałą kapitułą był Kapituła Konstantynopola, co oznaczało Berlin. Jednym z jego twierdzeń było to, że „kiedy architekci zostali zredukowani przez wojny do bardzo małej liczby, postanowili podróżować razem do Europy i tam wspólnie tworzyć nowe instytucje. Wielu z nich przybyło do Anglii z księciem Edwardem, synem Henryka III. i wkrótce potem zostali wezwani do Szkocji przez Lorda Stewarta. Otrzymali , ochronę króla Szwecji Ing. w 1125 r.; Ryszarda Lwie Serce, króla Anglii, w 1190 r.; i Aleksandra III. Szkocji, w 1284 r. „Stowarzyszenie przestało istnieć w 1786 r. Ryt został podzielony na dwie świątynie i składał się z jedenastu stopni. Pierwsza świątynia obejmowała trzy pierwsze stopnie Craft. W drugiej świątyni stopnie wynosiły - 4. Uczeń sekretów egipskich (Menes Musce); 5. Wtajemniczony w sekrety egipskie; 6. Brat kosmopolita; 7. Filozof chrześcijański; 8. Mistrz sekretów egipskich; 9. Esquire; 10. Żołnierz; 11. Rycerz. Trzy ostatnie stopnie nadawały urzędy dożywotnie. Posiadali duży budynek na spotkania Wielkiej Kapituły, zawierający bibliotekę, muzeum i laboratorium chemiczne. Przez wiele lat przyznawali coroczny złoty medal pięćdziesięciu dukatów za najlepszy esej o historii masonerii.

AFRYKAŃSKI BRAT. - Jeden ze stopni Kleryków Ścisłej Obserwy.

AGAPE. - Uczta Miłości. Bankiet miłosierdzia wśród pierwotnych chrześcijan, utrwalony od najwcześniejszych misterii. Komunia mszy; stąd nasze słowo na wspólny posiłek. Sasi omawiali ważne sprawy podczas wspólnego posiłku lub mszy. Św. Chryzostom odnosi się do tych posiłków jako do zwyczajnych wydarzeń; żywność dostarczali bogaci, a biedni brali w nich udział, jak u współczesnych sandemanianów. Spotkania były tajne. Profesor Kestner z wydziału teologii w Jenie opublikował w 1819 roku książkę zatytułowaną „Agapae, or the Secret World Society (Weltbund) of the Pri-

mitive Christians” („Agapa, czyli tajne stowarzyszenie światowe (Weltbund) pierwotnych chrześcijan”), stowarzyszenie niezależne od ich organizacji religijnej, „założone przez Klemensa w Rzymie za panowania Domicjana, mające hierarchiczną konstytucję i podwaliny w postaci symboliki masońskiej i tajemnic”. W tej pracy próbuje ustanowić bezpośrednie powiązanie między Agapae a lożami stołowymi masonów. Lessing odnosi się w dużej mierze do tego tematu w swoim dziele „Ernst und Falk”. (Zobacz moje tłumaczenie i komentarz do „Ernst und Falk” w dziele „Mason (Londyńska) gazeta, od marca do czerwca 1872.)

AGAT. - Agat, w języku hebrajskim i:ltv, SHeBO, był kamieniem centralnym trzeciego rzędu napierśnika Arcykapłana i poświęcony Naftali. Jest to rodzaj krzemienia. Agat zawsze był uważany za mistyczny kamień; w istocie, twierdzi się, że kamieniem fundamentowym był agat lub porfir. Oczywiście powiązanie między architektem, kamieniem i nazwą plemienia nie powinno być pomijane. Agat był uważany za symbol siły i piękna. Jego szczególnym miesiacem jest, Tune; w świecie materialnym oznacza długie życie i zdrowie; w świecie duchowym nieśmiertelność.

AGATHOPADESI, ZAKON. - Założony w Brukseli w XV lub XVI wieku jako medium między fanatyzmem rzymskich katolików i protestantów. Do zakonu należało wiele wybitnych osób. Wśród nich byli książę Epinoi, książę de Bournonville, marszałek Moritz Saksonii, Peter Paul Rubens i Voltaire. To bractwo wygasło w 1837 roku, a jego członkiem został adwokat Pins, który na kilka miesięcy przed śmiercią zainicjował swojego przyjaciela Schayesa, dzięki któremu zakon został reaktywowany jako Nowi Agathopades, 29 września 1846 roku. Przywódca stowarzyszenia nazywa się Hog, a wszyscy członkowie noszą imiona jakiegoś dzikiego zwierzęcia.

Dewiza: Amis comme Cochons; a Pentastigma (· ::) jest świętym znakiem rozpoznawczym.

WIEK. - We francuskim, szkockim, hiszpańskim, włoskim i niektórych innych obrządkach każdy stopień ma symboliczny wiek. Trzy to wiek Wprowadzonego Ucznia, ponieważ w systemie mistycznych liczb jest to liczba generacji, obejmująca trzy terminy - agenta, odbiorcę i produkt. Pięć to wiek Czeladnika, jako symbol aktywnego życia i pięciu zmysłów. Siedem to wiek Mistrza, w nawiązaniu do siedmiu pierwotnych planet Układu Słonecznego; Mały Architekt ma 21 lat; Wielki Architekt, 28 lat; Rycerz Wschodu ma 70 lat; Książę Jerozolimy ma $5 \times 15 = 75$ lat; Tajemny Mistrz, Mistrz Szkocki i

Księżę Miłosierdzia ma 81 lat; i Szkocki Rycerz, 500 lat. Z tego ostatniego powodu hrabia St Germain twierdził, że ma pięćset lat.

WIEK PRZYJĘCIA. - W Anglii 21 (z wyjątkiem Lewisa, kiedy to jest to 18 lat na mocy dyspensy); Frankfort-on-Maine 20; Szwajcaria 21; Wielka Łoża w Hanowerze żądała 25; Prusy 25; Hamburg, w zależności od narodowości kandydata i regulujących ją praw; Francja 21 (lub 18 w przypadku młodego mężczyzny, który nosi broń od sześciu lat). miesięcy, lub których ojciec mógł wykonywać jakąś ważną służbę masonską); w Ameryce – 21 bez wyjątku.

AGENDA. - Rzeczy do zrobienia. W masonerii małe książki z zasadami i praktyką.

AGLA. - Jedno z dwunastu kabalistycznych imion Boga. Pochodzi od Atah Gibor Loham . Adonai, „Ty jesteś potężny na wieki, o Panie!” . Inne to Ehje, Jehovah, Elohim, El, Gibbor, Eloah, Sabaoth, Isebaoth, Schaddai, . Adonai i Makom. W ubiegłym stuleciu te cztery litery, ###, w hebrajskim alfabecie, były czasami wypisywane na podłodze Łoży.

AGNOSTUS, IRENJEUS. - Uważane za przybrane imię Gotthardta Arthusiusa, który opublikował kilka prac (część Różokrzyżowicz, między 1617 a 1620 rokiem. (Zobacz Artkusius.)

AGNUS DEI. - Baranek Boży. Nazwa amuletu, a także pieczęci starego Zakonu Rycerzy Templariuszy i klejnotu Generalissimusa.

AGRIPPA, HENRYK KORNELIUSZ. (Patrz Netteskeim, Von.)

AHABATH OLAM. - po hebrajsku wieczne uczucie; nazwa żydowskiej modlitwy rozpowszechnianej w całym imperium rzymskim w czasach Chrystusa.

AHIAH, lub AchIAH. (patrz 1 Królów iv. 3). - Pisarz, wraz z Elichorephem, Salomona. Strażnicy w 7. stopniu Starożytnego i Przyjętego Rytu.

AHIMAN REZON. - Tytuł Księgi Konstytucji używany przez „Starożytnych” Masonów, którzy oddzielili się w 1739 r. od Wielkiej Łoży Anglii. Laurence Dermott, w 1772 r., w tym czasie zastępca Wielkiego Mistrza, skompilował „Prawdziwego Ahiman Rezon”. Tytuł pochodzi z języka hebrajskiego i oznacza „prawo wybranych braci”, od ahim, braci; manah, wybierać; i ratzon, „wola lub prawo”. (Zobacz Księgę Konstytucji).

AHOLIAB. - Architekt z plemienia Dana, wyznaczony wraz z Beza-leelem do zbudowania Tabernakulum. Mojżesz, Oholiab i Becalel, w niektórych wersjach stopnia Królewskiego Sklepieniu, są umieszczeni obok Sema, Chama i Jafeta, budowniczych Arki; oraz Zerubbabela, Aggeusza i Jeszui (lub Jozuego), budowniczych Drugiej Świątyni. Jest to jednak czysta fantazja.

AHRIMANES. - Zasada zła w systemie perskim. (Zobacz jednak Zoroaster.)
AICHMALOTARCH. - Tytuł Księcia Niewoli lub przedstawiciela królów Izraela w Babilonie. (Zobacz Księżę Niewoli.)

AKIROP. - Imię zabójcy przy budowie Świątyni Króla Solomona. (Zobacz Abiram.) Być może od ::i,p, karab, oznaczającego dołączyć do bitwy.

ALABAMA. - Masoneria została wprowadzona do tego stanu Unii na początku obecnego stulecia, ale Wielka Kapituła została utworzona dopiero w czerwcu 1827 r.; Wielką Komandorię ustanowiono w październiku 1860 r.

ALAIN Z LISLE. (Zobacz Różokrzyżowcy, Wybitni.)

ALAPA. - Kiedy rzymski pan wyzwał swego niewolnika, czynił to za pomocą ciosu, który był tak nazywany. W średniowieczu to samo słowo stosowano do ciosu zadanego nowo utworzonemu rycerzowi przez Władcę - jako przypomnienie, że był to ostatni cios, jaki miał otrzymać bez urazy. (Zobacz Accolade.)

ALARM. - Sygnał zbliżającej się osoby żądającej wstępu do Łoży.

ALASKA. - Masoneria została wprowadzona na Alasce na mocy dyspensy, w Sitce, 14 kwietnia 1868 r. przez brata Jamesa Bilesa, Wielkiego Mistrza Terytorium Waszyngtonu, a nakaz został wydany przez Wielką Łożę Terytorium Waszyngtonu 17 września 1869 r.

ALBAŃ, ŚW. (Patrz Święty Alban.)

ALBERTUS MAGNUS. - filozof i architekt scholastyczny, przez niektórych uważany za maga, - urodzony w Lauingen w Szwabii w 1205 r., ze szlacheckiej rodziny, podtytuł hrabiego Bollstadt; wstąpił do zakonu dominikanów w 1223 r., a w 1260 r. został biskupem Ratyzbony, ale zrezygnował z tej stolicy w 1262 r. i powróciwszy do Kolonii, poświęcił się filozofii, zmarł w 1280 r. Głównym powodem wymienienia go w dziele masońskim jest to, że był uważany za założyciela architektury teuto-gotyckiej. Jego prace zostały opublikowane w Lyonie w 1651 r. w dwudziestu jeden tomach folio. Ożywił symboliczny język starożytnych; a masoni przyjęli jego zalecenia i używali jego systemu symboliki. To, że był potajemnie związany z okultystycznymi bractwami tamtych czasów, wydaje się pewne; mówi się, że dał działającym masonom nowy zestaw praw.

ALBRECHT, HEINRICH CHRISTOFF, Niemiec, autor książki wydanej w Hamburgu w 1792 r. zatytułowanej „Materialen zii einer kritischen Gescichte der Freimaurerei”. Ukończono tylko pierwszą część. Napisał również „Sekretną historię różokrzyżowca” i inne prace. Uważał, że Towarzystwo Wolnomularzy wywodzi się ze Steinmetzen ze Strasburga.

ALCHYMIA. (Zobacz Filozofia Hermetyczna.)

ALCORAN. (Zobacz Koran, Księga Królestw).

ALDALS - Fanatyczna perska sekta, która, podobnie jak Malajowie, wpada w szal i zabija wyznawców innych wiar; jeśli ktoś z nich zginie, jest uważany za męczennika.

ALDWORTH, THE Hon. Mns. - To jeden z nielicznych wyjątków od reguły, że dam nie można uczynić wolnomularzami. Z konieczności otrzymała pierwszy i drugi dekret w Doneraile, Irlandia, w Łoży 44, około 1735 r. Oczywiście było, że nie można było jej przyjąć do trzeciego stopnia, więc oświadczenia złożone w tej sprawie są niedopuszczalne. Okoliczności są romantyczne i bardzo barwne; ale była w wielkim niebezpieczeństwie, gdyby nie zgodziła się przejść bardzo surowych prób wymaganych od kandydatów. Należy przypuszczać, że jej obecność, ukryta w szafie lub obudowie zegara, była całkowicie niezamierzona. Pozostała jednak wierna swoim obowiązkom i była szczerą przyjaciółką Rzemiosła aż do czasu swojej śmierci. Urodziła się jako Hon. Miss Elizabeth St Leger, około 1713 r. i była najmłodszym dzieckiem i jedyną córką pierwszego wicehrabiego Doneraile, a przez całe swoje długie życie była wzorem dobroczynnej cnoty. Po swojej inicjacji poślubiła Richarda Aldwortha, Esq. z Newmarket, hrabstwo Cork.

ALETOFILIA. - Miłośnik 'Prawdy. Piąty stopień Zakonu Afrykańskich Architektów.

ALEKSANDER I. - Cesarz Rosji, następca Pawła I w 1801 r., odnowił zakazy Pawła dotyczące masonerii i innych tajnych stowarzyszeń. W 1803 r. radca stanu, Boeber, przyjął audiencję u cesarza i zapoznał go z prawdziwymi celami Bractwa. Cesarz wyraził wówczas chęć inicjacji, ale Boeber powiedział mu, że jest to niemożliwe bez zgody i przestrzegania zwyczajowych obrzędów. Odbył się spotkanie masonów, cesarz został należycie inicjowany, a wynikiem była Wielka Łoża Astrmy, której Brat Boeler został wybrany Mistrzem. Masoneria nie kwitnie jednak bezpośrednio w tym kraju; od tego czasu, podobnie jak wszystkie dysydenckie sekty, została objęta pewnego rodzaju zakazem.

(Zobacz jednak Izmael, Zakon)

ALFADIR. - Główne bóstwo Skandynawów. W Asgardzie, boskiej siedzibie, przypisano mu dwanaście imion, z których pierwszym było Alfadir, czyli Ojciec Uniwersalny.

ALGABIL. - Imię Boga oznaczające Budowniczego, odpowiednik TGAOTU

ALLAH. - Arabskie imię Boga. Koran tak opisuje jego charakter i atrybuty:

- "On sam istnieje sam w sobie; nie ma z Nim rywala; trwa od wieczności do wieczności; wypełnia wszechświat swoją obecnością; jest centrum, w którym jednoczą się wszystkie rzeczy; Wszechmogący, Wszechmądry, Wszechmiłosierny, Łaskawy; a Jego dekrety są niezmiennie, ponieważ są przemyślane". ALLI ALLAHIS. - Perskie tajne stowarzyszenie, wywodzące się z tradycji starożytnych magów, ich ceremonie wykazują znaczną analogię do ceremonii masonów i współczesnych derwiszów bektowskich. Ich starożytność jest bardzo duża, jak opisuje je Herodot (I. 132) w swoim opisie ceremonii Persów. Współczesna sekta lub bractwo udające się do jakiegoś odosobnionego miejsca, składa ofiarę z owcy lub wołu na świeżym powietrzu, podczas gdy kapłan lub para śpiewa hymn na cześć Bóstwa. Ciało ofiary jest gotowane na miejscu, a następnie rozdzielane przez para pomiędzy obecnych uczniów, którzy podkradają się na rękach i kolanach do ognia, aby otrzymać swoją porcję. Podczas uczty wypowiedane jest błogosławieństwo i modlitwa. Do tych świąt dopuszczani są tylko wtajemniczeni; a jeśli do towarzystwa podejść obcy (cowans) lub muzułmanie, światła używane podczas ceremonii są natychmiast gaszone. Z tego powodu otrzymali nazwę Oliei-agh-Kusluth, czyli Gaszący Lampy. Niewiele wiadomo o charakterze ceremonii; ale para zabiera ze sobą gałązki mirtu i wierzby piżmowej. U Herodota, bóg został umieszczony na łożu trawy i koniczyny - rośliny zawsze kojarzonej z tajemnicami okultystycznymi; co dziwne, irlandzka nazwa koniczyny to po arabsku shani-l-ackk. Wstępując do bractwa lub zakonu, nowicjusz łamie gałąkę muszkatołową z rówieśnikiem (Nauczycielem Duchowym lub Czcigodnym Mistrzem), jako uroczyste zobowiązanie. Tę połowę zatrzymaną przez nowicjusza nosi przy sobie. Teraz nazywa się go sfr supurdeh, „Ten, który oddał ponad swoją głowę”, i jest zobowiązany do stałego i bezwarunkowego posłuszeństwa. Jego okres próby trwa latami i nigdy nie jest krótszy niż trzy. Po upływie czasu zostaje przyjęty na spotkanie stowarzyszenia; następnie oddaje swoją połowę gałąki muszkatołowej, uczestniczy w ofierze i zajmuje swoje miejsce w szeregach wtajemniczonych. Nie jest jasne, czy ceremonie te mają charakter czysto religijny, czy też wiążą się z nimi jakieś obowiązki społeczne lub polityczne; jednakże ich pochodzenie jest ewidentnie mitraickie.

PRZEMÓWIENIE. - Tak określa się przemówienie przewodniczącego Najwyższej Rady Starożytnego i Przyjętego Obrządku. pochodzi ze zwyczaju Kościoła rzymskokatolickiego, w którym przemówienia papieża do jego kardynałów są technicznie tak nazywane. Mowy generałów, w czasach starożytnych i rzymskich, do żołnierzy, były nazywane przemówieniami.

DOZWOLONE. - Termin obecnie przestarzały, ale używany w starych konstytucjach w znaczeniu akceptowanego lub zatwierdzonego.

WSZECHWIDZĄCE OKO. - Emblem w stopniu Mistrza Mazona, przypominający nam o nadzorującej Opatrzności dostrzegającej najbardziej tajemne rzeczy. Jak mówi Pliniusz, IJeus totus visus - Bóg jest samymi oczami. Oko było również symbolem Ozyrysa, a w hieroglificznej formie jego imienia pojawia się w połączeniu z tronem, a należy czytać Hes-iri. Wieczna czujność W.B.W. jest pięknie uosabiany w następującym fragmencie z Księgi Rozmowy Boga z Mojżeszem na Górze Synaj: - "Wtedy Mojżesz rzekł do Pana: Panie, czy śpisz, czy nie? Pan rzekł do Mojżesza: Nigdy nie śpię, ale weź kubek i napełnij go wodą. Wtedy Mojżesz wziął kubek i napełnił go wodą, jak mu Pan rozkazał. Wtedy Pan rzucił w serce Mojżesza oddech snu; i zasnął, a kubek wypadł mu z ręki, a woda, która była w nim, rozlała się. Wtedy Mojżesz obudził się ze snu. Wtedy Bóg rzekł do Mojżesza: Oświadczam moją mocą i moją chwałą, że gdybym miał wycofać moją opatrzność z niebios i ziemi, nie dłużej niż ty spał, od razu popadłyby w ruinę i zamęt, jak kubek wypadł z twoich rąk. " (Zobacz także wyrażenia w Księdze Przysłów 15. 3, 11.)

DZIEŃ ZADUSZNY. - Drugiego listopada, święto w Różanym Krzyżu.

ALMODOVAR – młody Hiszpan, spalony żywcem w Sewilli w Hiszpanii w ubiegłym stuleciu przez Świętą Inkwizycję za zbrodnię bycia masonem.

DRZEWO MIGDAŁOWE. - Drzewo, z którego wyrosła laska Aarona. była gałęzią. Kwiaty były czysto białe. Wspomniane w trzecim stopniu. (Kaznodziei Salomona XII. 5.)

ALMONER – Oficer dawniej istniejący w zakonach religijnych i monastycznych; jest to również godność w stopniu templariuszy, jak w niektórych innych zakonach rycerskich.

ALOADIN. - Książę Asasynów lub Arsacides, powszechnie zwany Starcem z Gór - szejch syryjskiego plemienia, wyznający wiarę muzułmańską. (Zobacz Asasyn.)

AL-OM-JAH. - Trójsylabowe imię Boga, od 'Al lub El; AUM - hinduskie; i ## Jah - syryjskie.

ALOYAU, SOCIETE DE L' - Towarzystwo Loin. Instytucja masonska we Francji, która zakończyła działalność wraz z rewolucją.

ALFA I OMEGA. - Pierwsza i ostatnia litera greckiego alfabetu - bet, oznaczająca początek i koniec czegokolwiek. Żydzi używali Aleph i Tau w sensie przenośnym, aby wyrazić cały zakres rzeczy; jak wtedy, gdy powiedzieli:

„Adam złamał całe prawo, od Aleph do ‘ J’au.” Autor Apokalipsy zastąpił litery greckie literami hebrajskimi (xxii. 13.)

ALFABET, HEBRAJSKI. - Ponieważ w masonerii występuje tak wiele słów hebrajskich, wygodniej będzie podać cały alfabet hebrajski, wraz ze znaczeniami i wartościami liczbowymi

ALFABET ANIOŁÓW. - Żydzi mówią o niebiańskim i mistycznym alfabecie, przekazywanym patriarchom przez aniołów. Nie ma wątpliwości, że pewne figury zostały nakreślone na niebie przez wczesnych astronomów i astrologów. Kilka z tych mistycznych alfabetów istnieje. Alfabet anielski jest wspomniany w 4. stopniu lub stopniu Tajemnego Mistrza Starożytnego i Przyjętego Rytułu. Starożytni Fanicianie mieli święty alfabet utworzony z krzywizn węży. (Zobacz także Filozofia Hermetyczna.)

ALFABET, MASONSKI. (Zobacz: Pismo tajne.)

ALFABET, SAMARYTAN - Ten alfabet różni się formą od hebrajskiego, ale nie mocą. Jest mało używany, a następnie używany z miłości do pedanterii.

ALFONS. - Król Kastylii. (Zobacz Różokrzyżowców, Wybitnych.)

ALPINA. - Wielka Loża Szwajcarii, założona 22 czerwca 1844 r. przez czternaście łóż w różnych kantonach.

OŁTARZ - Miejsce składania świętych ofiar - zarówno jako ołtarze ofiary lub jako ołtarze kadzielne. Ołtarze są wspólne dla wszystkich religii i są nadal w użyciu, z wyjątkiem wiary protestanckiej, w której stół komunijny został bardzo właściwie zastąpiony. W zwyczajnym angielskim Rzemiośle ołtarz Łoży jest również nazywany postumentem i jest umieszczony bezpośrednio przed Mistrzem; na nim leży tom Świętego Prawa i narzędzia robocze stopnia, w którym Loża jest otwarta. W Ameryce ołtarz jest umieszczony w centrum Łoży, w formie sześcianu o wysokości trzech stóp, z czterema rogami, po jednym na każdym narożniku, otwartą Biblią, węgielnicą i cyrklem, a trzy mniejsze światła są umieszczone w odpowiedniej pozycji wokół niego. W niektórych wyższych stopniach, trzydzieści trzy światła są umieszczone na ołtarzu, wtedy nieco inaczej umieszczone; a liczba światel jest różna według stopnia, np. dziewięć, dwanaście, piętnaście itd.

OŁTARZ, RYCERZE OŁTARZA. (Zobacz Rycerze Ołtarza.)

ALTENBERG, KONGRES. (Zobacz Johnson, Hund i Ścisłe przestrzeganie, obrządek)

ALTENBERG, LOŻA W. - Jedna z najstarszych łóż w Niemczech, założona 31 stycznia 1742 r. przez delegację braci z Lipska, znaną jako Reissbrettern”

(Archimedes przy trzech tablicach). Wybiła medal w 1804 r. i obchodziła stulecie w 1842 r. W 1803 roku łoża ta opublikowała Księgę Konstytucji.

AMALTHEA. - Nazwa rogu kreteńskiej kozy; mityczny róg obfitości, czyli róg obfitości. Klejnot Stewardów w łoży mistrza masonskiego.

AMARANTOS - Grzebień koguta, celosia cristata botaników, od a, private, oraz @@@, do uschnięcia - stąd symbol nieśmiertelności; - używany w łożach żałobnych.

AMARANTH, ORDER OF THE, OR IMMORTALS. - Order jeździecki, ustanowiony przez królową Szwecji Krystynę w 1653 r. Odznaka, dwa AA splecione. w wieńcu laurowym, otoczone etykietą z mottem Dolce nella memoria. Wstążki, białe i karmazynowe, cięte lub cieniowane na niebiesko. Klejnoty zdobione złotem i diamentami. Rycerzy 15, w liczbie; damy 15, w liczbie; wielka mistrzyni, królowa - łącznie 31. Rycerze, jeśli byli na inwestyturze, nadal kawalerowie, nie mogli się żenić, a żonaci rycerze składali przysięgę, że nie będą się żenić po raz drugi. Sir Bulstrode Whitelock, ambasador Cromwella, był jednym z pierwszych członków tego zakonu. Roczny festiwal odbywał się w Święto Trzech Króli.

KLUB AMARANTYŃSKI - Stowarzyszenie istniejące w Europie od czasów rewolucji francuskiej, liczące wiele tysięcy członków. Jest to stowarzyszenie wzajemnej pomocy, z formularzami przyjęcia i przysięgą.

AMAR-JAH. - Ważne słowo, oznaczające, że Bóg przemówił, używane w wysokich stopniach. Używane w 11. i 32. stopniu Dawnego i Uznanego Rytu. Hebrajski, ####.

AMAZONKI, ZAKON. - System androgynicznej masonerii, który przez pewien czas wzbudzał pewne zainteresowanie w Ameryce Południowej w ostatnim stuleciu. Próbowano go wprowadzić do Stanów Zjednoczonych w 1740 r., ale nie odniósł skutku.

AMBURVALIA. - Uroczystości religijne o charakterze rolniczym u Rzymian, obchodzone pod koniec maja, polegające na procesjach na polach ku czci Ceresy, z wzywaniem tej bogini w celu uzyskania obfitych plonów.

Ceres zawsze była przedstawiana z kłosami zboża i jej miejscem w Zodiaku - tym wielkim zwierciadle starożytnej religijnej tajemnicy - znajdował się w konstelacji, a raczej, od precesji równonocy, znaku Panny. Zmiany dokonywane od czasu do czasu w przedmiotach składanych w ofierze - jak konie, barany, byki, ryby itp. - były, ze względu na tę precesję, obserwowane przez starożytnych magów lub kapłanów astrologów. Całość religii starożytnego

świata jest przedstawiona na konstelacyjnym globusie astronomicznym, a niezwykle przygody pogańskich bogów nadal można odczytać poprzez porównanie mitologicznych poetów i wiecznej księgi przedstawionej przez niebiosy.

AMEN. - Wykrzyknik, tak stary jak pierwsze formy Khemi - kultu, oznaczający zgodę lub nadzieję, zgodnie z modlitwą prośby. Wiąże tylko na mocy prywatnego osądu.

POPRAWKA. - Wszystkie poprawki do statutów muszą zostać przedłożone do zatwierdzenia Wielkiej Loży. Głosując, poprawki są najpierw zgłaszane; a jeśli zostaną odrzucone, oryginalny wniosek jest odkładany; jeśli poprawka zostanie przyjęta, wówczas pytanie będzie dotyczyło oryginalnego wniosku z poprawkami. Jeśli to zostanie odrzucone, całe pytanie upada.

AMENTHES lub AMENTI. - Egipski Hades, czyli Miejsce Sądu Umarłych; znajdował się na zachodzie, gdzie Ozyrys miał być pochowany (Hes - iri - Oko i Tron). Czterdziestu dwóch asesorów grzechu zasiadało w sądzie nad zmarłymi, a osoba zosiryfikowana przechodziła kolejno przed każdym z nich. W tłumaczeniu Egipskich Pism, Księgi Umarłych, dokonany przez dr Bircha, ten fragment jest w pełni opisany. Zachód jest początkiem i końcem wiecznego kręgu, skąd wyrusza Mason i dokąd kieruje swoje kroki.

AMETYST. (;o,nN). - Dziewiąty kamień w napierśniku Arcykapłana, przypisany plemieniu Boga. Jego kolor jest głęboko czerwony, z domieszką błękitu lub koloru gołębiego.

AMICISTS, ZAKON - Tajny zakon, założony na uniwersytetach północnych Niemiec, najpierw około 1793 r., a następnie w 1810 r. Jego początki sięgają Kolegium Clermont w Paryżu. Zostało ono stłumione przez rząd.

AMIS REUNIS, LOGE DES. - Założona przez Savalette des Langes (około 1772), i początek obrządku Philaethes. Dążyła do uzyskania dla masonerii charakteru filozoficznego. (Zobacz Cagliostro.)

AMOR HONORES JUSTITIA. - Czasami używane jako motto Wielkiej Loży przed unią w 1813 r. i tak jest wygrawerowane na „Żetonie masońskim” wydanym w 1794 r., upamiętniającym wybór Jego Królewskiej Wysokości Księcia Walii na lvi. WGM 24 listopada 1790.

AMFIBOLUS. - Święty płaszcz przywieziony przez św. Augustyna do Anglii. Przez zabawnego enora, ten artykuł został zamieniony na świętego, który miał nawrócić św. Albana. W British Museum MS. te słowa nawiązują do tradycji: - “A potem zdrowy na umyśle Seynt Adhabell przybył do Anglii, i nawrócił Seynt Albon d, o Crestendome”.

OBFITE FORMY. - Wielką Lożę uznaje się za otwartą w pełnej formie, gdy ceremonia jest wykonywana przez Wielkiego Mistrza lub Pro-Wielkiego Mistrza; gdy jest wykonywana przez Zastępcę Wielkiego Mistrza, uznaje się ją za otwartą w należytej formie; a gdy jest wykonywana przez jakiegokolwiek innego urzędnika, uznaje się ją za otwartą po prostu w formie. W Prowincjonalnych Wielkich Lożach, Lożę otwiera w należytej formie Prowincjonalny GM, a w formie jakiegokolwiek inny urzędnik.

AMRU. - Imię nadane w niektórych legendach jednemu z zabójców. Fanor miał być syryjskim murarzem, Amru fenickim cieślą, a Metusael hebrajskim kamieniarzem.

AMSHASPANDS. - Sześć geniuszy wokół tronu Oromazesa; sześć miesięcy letnich; sześć działających właściwości natury.

AMULET. - Kawałek kamienia, metalu, pergaminu lub innej substancji, oznaczony osobliwymi figurami i noszony w wierze przez osoby jako ochrona przed niebezpieczeństwem, dla szczęścia lub w innych celach. Słowo to pochodzi od arabskiego hamail, medalionu, czegoś zawieszonego na szyi. Są one nadal powszechne na Wschodzie i Zachodzie, i były używane przez wszystkie narody starożytności, a nawet znajdują się wśród pozostałości prehistorycznej lub dzikiej ludzkości. Bazyliidejczycy wprowadzili je do chrześcijaństwa, a mistyczne słowo Abraxas (patrz Abmxas) zostało na nich wyryte. Żydzi wysoko je cenili, a chrześcijanie nosili je w formie ryby (IxOo), jako symbol Chrystusa lub Chrest. Są powszechne w wielu społeczeństwach, a w Mark Masonry taki amulet pojawia się ponownie jako. Pieczęć tyryjska z literami HTWSSTKS Totemy Indian i heraldyczne insygnia innych narodów miały udział w tym znaku. W ceremoniach magii teurgicznej i goeckiej na całym świecie stanowią integralną część. (Zobacz Mark i Mark of the Craft.) AMUN - Bóg z głową barana u Egipcjan, Jowisz u Greków i Jahwe u Żydów. ANANIAH. - Dr Oliver powiedział, że wprowadził Zakon Mizraim z Egiptu do Italii. Bardzo wątpliwe nawet dla Doktora.

(Zobacz Mizraim , Rytuał)

KOTWICA I ARKA. - Wytworzony stopień bez ważności. Dopiero w czasach Crossa Kotwica została wprowadzona jako symbol pseudo-masoński. Sama idea jest niepodważalna.

DAWNY I UZNANY RYT. (Zobacz Ryt Szkocki.) Został on umieszczony pod tym nagłówkiem, aby umożliwić Bractwu porównanie różnic istniejących między rytym 33° francuskiego systemu Ecossais a rytami RSDU Najwyższej Wielkiej Rady Anglii i Walii.

OBRZĘD STAROŻYTNY I PIERWOTNY. (Zobacz Obrzęd Starożytny i Pierwotny.)

STAROŻYTNE RZEMIOSŁO MASONERSKIE. - Stopnie Wprowadzonego Ucznia, Kolegę Rzemiosła i Mistrza Murarza zostały tak nazwane, ponieważ były to jedyne stopnie starożytnie praktykowane przez Rzemiosło. Jednakże Tom Prawa Świętego daje wskazówki na temat innych stopni w czasie wznoszenia Pierwszej Świątyni.

STARSZY OD DNI. - Zastosowany przez Daniela do Jahwe w jego wizjach, aby zaznaczyć, że jego dni są niezliczone (Dan. 7, 9). Webb używa go w Pieśni Najwspanialszego Mistrza Spełniona jest obietnica Przez Starożytnego Dni, Aby przynieść przylądek - kamień Z okrzykami i pochwałami. Starożytny Dni pojawia się również jako Czcigodny Ksiązę Wszechświata w Księdze Enocha, przetłumaczonej z etiopskiego przez Laurence'a. W niektórych częściach magii filozoficznej staje się to bardzo ważne.

STAROŻYTNY RYT REFORMOWANY. Ryt różniący się nieznacznie od rytu francuskiego, praktykowany w Belgii i Holandii około 1783 roku.

STARY, TEN. - Trzeci stopień Unii Niemieckiej Dwudziestu Dwóch.

ANDERSON. - James Anderson, DD the English, oryginalny kompilator *Book of Constitutions*, urodził się w Edynburgu, w Szkocji, 5 sierpnia 1662 r. i przez wiele lat był duchownym Kościoła Prezbiteriańskiego w Swallow Street, Regent Street, Londyn. Data jego inicjacji jest nieznana. Był autorem kilku prac historycznych i genealogicznych, ale jego reputacja masonska na zawsze spocznie na pracy wykonanej na polecenie Wielkiej Łoży w Londynie 29 września 1721 r. Nakazano mu zrewidować stare gotyckie konstytucje, a jego praca została wydana w 1723 r. pod tytułem „Konstytucje masonów; zawierające historię, opłaty, regulacje itp., tego Mm;t Starożytnego i Prawego Worshipfui. Fraternity, do użytku łóż. “Drugie wydanie, poprawione, opublikowano w 1738 r. Zmarł w roku 1739.

ANDRE, CHRISTOFF KARL. - Zasłużony mason, który mieszkał w Briinu, Austria, w 1798 r. Napisał kilka numerów cennego dzieła o charakterze cyklopedycznym.

ANDREA, JOHANN VALENTIN. - Urodzony 17 sierpnia 1586 r. w Henenberg, w Wirtembergii. Zmarł 21 czerwca 1654 r. Zwykle uważano go za założyciela Towarzystwa Różokrzyżowców; i z pewnością był autorem kilku prac związanych z tą organizacją. Był zagorzałym obrońcą zasad protestanckich, a jego główną zasługą może być jego gruntowne orędownictwo za prawem do prywatnego osądu. (Zobacz Różokrzyżowcy.)

ANDRZEJ, DZIEŃ ŚW. - Patron Szkocji ma 30 listopada poświęcony sobie. Jest to dzień, w którym szkockie loże i inne podległe ich konstytucji obchodzą swoje doroczne święto i wybierają swoich oficerów. Wielka Loża Szkocji została ustanowiona 30 listopada 1736 r.

STOPIEŃ ANDRZEJA, LUB MASONERIA ANDRZEJA. - Wprowadzony do Francji i Niemiec przez zwolenników Stewartów w 1736 roku. W systemie szwedzkim czwarty stopień tworzą „Uczniowie św. Andrzeja” i „Towarzysze św. Andrzeja”. „Mistrz św. Andrzeja” jest piątym stopniem. Dziewiąty stopień składa się z „Ulubionego Brata św. Andrzeja” i „Rycerz Purpurowej Wstęgi.

ANDRZEJ, ŚW. - Brat św. Piotra i jeden z dwunastu Apostołów. Rosjanie, Szwedzi i Szkoci darzą go najwyższym szacunkiem. Tradycja głosi, że został ukrzyżowany na krzyżu o kształcie x. W powyższych krajach ustanowiono na jego cześć zakony rycerskie i stopnie.

MASONERIA ANDROGYNICZNA. - Stopnie posiadające atrybuty masonskie, ustanowione w celu inicjacji mężczyzn i kobiet, nazwane tak od dwóch greckich słów oznaczających mężczyznę i kobietę.

(Zobacz: Masoneria Adopcyjna.)

BRACIA ANIOŁOWIE (niem. Engels-Bruder). - System mistycznych stowarzyszeń zapoczątkowany przez Gichtela (nekrolog 1710); przypominał system różokrzyżowców, ale skupiał się na zupełnie innych celach.

ANIOŁOWIE. - Posłańcy między Bogiem a człowiekiem; odgrywają wielką rolę w historii biblijnej i są nazywani Malachim. W niektórych wysokich stopniach wspomina się o tych istotach; są nie wykluczone w magii filozoficznej.

ANGEHONA. - Bogini Ciszy. Zarówno Rzymianie, jak i Egipcjanie czcili bogów i boginie ciszy.

Latynowie czcili szczególnie Angerone i Tacyta, którego wizerunek znajdował się na ołtarzu bogini Wolupii z zawiązanymi i zapieczętowanymi ustami; albowiem ci, którzy znoszą swoje troski w milczeniu i cierpliwości, zapewniają sobie w ten sposób największą przyjemność. (Zobacz Harpocrates.)

KĄT. (Zobacz Kąt prosty.)

TRIADA KĄTOWA. - Trzy zasady Kapituła Sklepieniu Królewskiego według Olivera.

ANNALES CHRONOLOGIQUE. Literaires et Historiques de la Maconnerie de la Pays Bas, data 1 stycznia 1814. „Chronologiczne, literackie i historyczne roczniki masonów holenderskich z 1814 r. „Wydawnictwo Bros. Melton i

De Margny, Bruksela, 1823-26, w 5 tomach, zawierające ogromną liczbę dokumentów przetłumaczonych z wielu języków.

ANNALES ORIGINIS MAGNI GALLIARUM ORIENTIS ITP.

(Zobacz Tłzory.)

ANNICHIARICO, Ciro. – Przywódca bandytów, przywódca jednej z grup powstańczych w południowych Włoszech, były kapłan. Historia tego sławnego bandyty zasługuje na uwagę ze względu na jego związek z Decisi. Urodził się w Grottaglie, z bardzo szanowanych rodziców i wstąpił do zawodu kościelnego w młodym wieku. Rozpoczął karierę przestępczą od zabicia młodego mężczyzny z rodziny Motolesi w przypiływie zazdrości i kontynuował swoją zemstę przeciwko Motolesi przez całe życie, eksterminując ich wszystkich oprócz jednego, który na szczęście go przeżył. Został skazany na piętnaście lat łańcuchów lub wygnania przez trybunał w Lecce i pozostał w więzieniu przez cztery lata, kiedy to dokonał swego esr. małpowania w zuchwały sposób. Przez wiele lat żył życiem rozbójnika i zbira, rabując i mordując z własnej ręki i na rozkaz innych. Kiedy w końcu został skazany na śmierć, jak wkrótce zobaczymy, kapitan Montorj, sprawozdawca komisji wojskowej, która go skazała, zapytał go, ile morderstw popełnił; on niedbale "E chi lo sa ? saranno fra sessanta e settanta. odpowiedział - "Kto wie? - jakieś sześćdziesiąt lub siedemdziesiąt!" Jego nadzwyczajny sposób bycia, zuchwałość, wszelkie umiejętności, wraz z jego aktywnością, były zdumieniem kraju, a wśród chłopstwa zyskał, dzięki swojej wszechobecności, reputację magika, która "on zawsze dbał o utrzymanie. Był uczonym i publikował pisma przeciwko księżom - chociaż sam był księdzem, gdy uznał za stosowne powrócić do tej roli; zakazał im głosić kazania w Yillages pod jego wpływem, "gdyż", powiedział, "zamiast prawdziwych zasad Ewangelii, nauczali tylko bajek i oszustw". Pismo, w którym to opublikował, nosiło tytuł - "In noine della Grande Assemblea Nazionale dell' Ex - Regno di Napoli, o piuttosto dell Europa intera, pace e salute": "W imieniu Wielkiego Zgromadzenia Narodowego byłego Królestwa Neapolu, a raczej całej Europy, pokoju i zdrowia". Jego odwaga była niewątpliwa. Pewnego razu, ścigany przez korsykańskiego generała d'Octavio z tysiącem ludzi, nagle stanął przed tym oficerem uzbrojony ze wszystkich stron, gdy był sam w ogrodzie. Odkrywszy się przed nim, powiedział generałowi, że jego życie jest w jego rękach; „ale” — dodał — „tym razem ci wybaczę, chociaż nie będę już tak pobłażliwy, jeśli będziesz mnie nadal ścigał z taką furią”. Z tymi słowami przeskoczył przez

mur i zniknął. Jego fizjonomia była przyjemna i nie miała w sobie nic odpychającego; był średniego wzrostu i herkulesowej siły. Był bardzo uzależniony od kobiet i miał kochanki we wszystkich miastach regionu, po którym się poruszał. Kiedy król Ferdynand powrócił do swoich państw, Ciro miał czelność przedstawić się jako zwolennik polityczny, otrzymał list żelazny do Bari, ale dowiedziawszy się, że ma być traktowany jak więzień, uciekł do Neapolu. W tym czasie stanął na czele tajnych stowarzyszeń, Patrioti Europei i Decisi; był również związany z Carbonari. Te stowarzyszenia były bardzo silne w grudniu 1817 i styczniu 1818 roku - licząc 20 000 osób, a sprawowana przez nie władza była skrajnie despotyczna. Każdy, kto znalazł się niżej na ich listach, był skazany na zagładę bez nadziei. A jednak nie było sposobu, aby dopaść sprawców tych czynów; czasami dochodziło do najbardziej przerażających morderstw, ale zabójcy uciekali bez nadziei na identyfikację. Wiadomo, że osoby podpisywały, pod swoimi sztyletami, umowy sprzedaży swoich domów i ziemi, wykonywane we wszystkich formach prawa, a właściciele składali potwierdzenia za sumy, których nigdy nie otrzymali. Łoże Zdecydowanych (i deciso), nazywano Decyzjami (I Jecisioni); Zgromadzenia Europejskich Patriotów, szwadronami (Squadriglie), każdy od czterdziestu do sześćdziesięciu silnych; a te z Filadelfii, obozami (Campi), około trzech lub czterysta silnych. Sto trzysta takich obozów i szwadronów istniało w prowincji Lecce, a cztery w samym mieście. Członkowie, w większości, żyli nieoczekiwanie i spokojnie, oddając się różnym pozornym powołaniom. Organizacja tych stowarzyszeń była wojskowa; był tam Prezydent- Komendant, dwóch Radnych, dwóch Kapitanów, Aide-de-Camp, Kapitan- Reporter, Sekretarz, Strażnik Pieczęci i tak dalej. Zaczęli nawet organizować korpus kawalerii i zamierzano dokonać wielkiej rewolucji. Hasłami na ich patentach były Smutek, Śmierć, Terror, Żałoba; a Decyzje (Łoże) przyjęły regularne nazwy, takie jak, dcl Tonante Giove (Jowisz Gromowładny). Peter Gargaro był Znanym Wielkim Mistrzem Wybranym; Vito de Serio, Drugim Wybranym; a Gaetano Caffieri, Rejestratorem Zmarłych. Taki dokument podpisa-no w rzeczywistości 29 października 1817 roku. Mieli również Dyrektora Ceremonii Pogrzebowych. Republika Saletyńska, starożytna nazwa okręgu, była nazwą, którą przyjęli. Kolory - czerwony, żółty i niebieski. Filadelfowie i Europejscy Patrioci przeżyli własną erę, ich rokiem 1 był 1814. Oczywiście, konieczne było zmiążdżenie tego potężnego ciała; dlatego General Church, z królewskimi uprawnieniami, przekroczył Ofanto z 1200 regularnymi żoł-

nierzami. Na ostatnie wezwanie Królewskiej Komisji z 17 lipca 1817 r. Ciro odpowiedział długim i chaotycznym uzasadnieniem; ale widząc, że wojsko jest na poważnie, podjął próbę ucieczki. Kapitan statku, który go rozpoznał, zażądał 2000 dukatów jako ceny za jego bezpieczeństwo; ponieważ ta nie nadeszła, Ciro był zmuszony przygotować się na najgorsze i zarządził spotkanie swoich zwolenników na 27 lutego w San Marzano, między Mandurią a Tarentum. Jednakże to spotkanie nie miało się nigdy odbyć. Ciro Annichiarico wyruszył z Grottaglie 25 stycznia 1818 r. z czterdziestoma jeźdźcami i dziesięcioma piechurami, gdy o drugiej po południu natknął się na oddział kawalerii złożony z osiemnastu ludzi pod dowództwem kapitana Moutorja, który rzucił się na niego i zapędził go aż do Neviera, farmy u stóp wzgórza San Marzano. Wycofał się do miasta i próbował się bronić, ale był zmuszony uciekać. Jego zwolennicy zostali odkryci, a Vito Serio, bracia Vito Lecce, Raffaello Zaccharia i Pietro Barbuzzi zostali straceni. 5 lub 6 lutego otrzymano informację, że Ciro rzucił się do silnie obronnej masseria - pół farma - dom, pół forteca - ali Scaserba, około dziesięciu mil od Francavilla. Zmęczony Zmęczeniu Ciro i trzech towarzysze, Vito di Cesare, Giovanni Palmieri i Michele Cuppoli, zaproponowali odpoczynek na kilka godzin. Milicja San Marzano, pod groźbą splądrowania miasta, zgodziła się dołączyć do pościgu za Ciro.

Pierwszy człowiek w zasięgu, Ciro, został zastrzelony, a gdyby uciekł, mógłby jeszcze uciec; nadeszły posiłki pod dowództwem porucznika Fonsmorte'a, w liczbie czterdziestu, i Ciro znalazł się w oblężeniu. Wchodząc na wieżę masserii, która była bardzo masywna, on i jego towarzysze załadowali wszystkie swoje karabiny, których mieli zapas, i postanowili drogo sprzedać swoje życie.

Linie oblężenia utworzyło 132 ludzi, a Ciro i jego towarzysze walczyli zaciekle aż do zachodu słońca. W nocy próbowali uciec, ale stwierdzili, że są zbyt czujnie obserwowani, więc wrócili do pościgu za robieniem nabojojów. O świcie podjęto próbę wyważenia drzwi dziedzińca; ale Ciro i jego ludzie, dzięki dobrze ukierunkowanemu ogniovi, zabili pięciu i zranili czternastu napastników. Przyniesiono beczkę oleju, aby podpalić drzwi; pierwszy człowiek, który je podpalił, został postrzelony w serce. Następnie skierowano czterofuntowy pocisk w dach wieży i Ciro został zmuszony do przejścia z drugiego piętra na pierwsze. W końcu, dręczony pragnieniem, Ciro poddał się, zszedł po drabinie, otworzył drzwi wieży i wyszedł, mówiąc - "Ecco l'ii -

1Jon Giro!" - "Jestem tutaj, Don Ciro!" Błagał o wodę i o uwolnienie rolnika i jego rodziny w stodole, którzy byli zupełnie niewinni, i rozdał im pieniądze. Pozwolił się przeszukać i związać; znaleziono przy nim truciznę, ale twierdził, że jego towarzysze przeszkodzili mu ją przyjąć. Jego zachowanie było spokojne na drodze do Franca Villa i błagał o litość dla swoich zwolenników. Kiedy skazano go na rozstrzelanie, ksiądz zaoferował mu religijne pocieszenie; ale Ciro odpowiedział - "Lasciate questa chiacckiere ; siamo dell' istessa proessione ; non ci burliamof ra noi:" - "Zostawmy to gadanie w spokoju; jesteśmy z tego samego zawodu; nie śmiejmy się z siebie nawzajem." Prowadzony na egzekucję 8 lutego 1818 r. rozpoznał porucznika Fonsmorte'a, który jako pierwszy przybył do Scaserby i powiedział - "Se iojosse Re, vijarei Capitano:" "Gdybym był królem, mianowałbym cię kapitanem." Po przybyciu na miejsce egzekucji Ciro chciał pozostać na stojąco; kazano mu uklęknąć; uczynił to, nadstawiając pierś.

Następnie powiedziano mu, że złoczyńcy tacy jak on zostali rozstrzelani plecami do żołnierzy; poddał się i oddano salwę: chociaż dwadzieścia - jedna kula zadziałała, on nadal żył; ale dwudziesta druga kula zadała mu coup de gmce. „Jak tylko zauważyliśmy”, powiedział jeden z żołnierzy, „że został zaczarowany, załadowaliśmy jego muszkiet srebrną kulą i to zniszczyło czar”, - kończąc jego życie podobnie jak Graham z Olaverhouse. To zniszczyło sekty Decisi, z których wiele zostało straconych; i tak Włochy zostały uwolnione od zbrojnej klątwy, pod nazwą tajnego stowarzyszenia, które na czele swoich patentów stawiało masonskie fornnulro.

Prawdopodobnie jest to jedyny znany przypadek, w którym ksiądz stał się bandytą, mając do dyspozycji tak niezwykle dodatki.

ROCZNICA. - Dwie rocznice symbolicznego masonerii to święta świętych Janów - św. Jana Chrzciciela i św. Jana Ewangelisty, 24 czerwca i 27 grudnia. Rocznicą Książąt Róży - Krzyża to Tłusty Wtorek. Zakon Izmaela świętuje się 1 maja.

ANNO DEPOSITIONIS. - W roku depozytu. Data używana przez Royal i Select Masters, znaleziona przez dodanie 1000 do ery wulgarnej, jako $1876 + 1000 = 2876$.

ANNO EGYPTIACO. - W roku egipskim; używane w bractwie hermetycznym; uzyskane przez dodanie 5044 do ery potocznej i po 20 lipca jeszcze jeden rok, - w ten sposób: $16 \text{ stycznia } 1876 + 5044 = 6920$, $20 \text{ lipca } 1876 + 5044 + 1 = 6921$, będąc liczbą lat od konsolidacji monarchii egipskiej pod rządami Menesa, lub MNA.

ANNO HEBRAICO. - W roku hebrajskim. Używany w obrządku starożytnym i przyjętym,

a znaleziony przez dodanie 3760 do ery wulgarnej, do września, a następnie jeszcze jeden rok, chronologia jest hebrajska; zatem: lipiec 1876 + 3760=1H336 i październik 1876 + 3760 +1=5637.

ANNO LUCIS. - W Roku Światła. Używane w dokumentach masońskich. Aby uzyskać AL Craft Masonry, dodaj 4000 do bieżącego roku, zatem 1875+4000=5875. W Starożytnym i Przyjętym Rycie Szkockim i kilku innych, zwyczajowo dodaje się 4004 - zatem 1875 n.e. to 5879. Ściśle rzecz biorąc, jest to jak najbardziej poprawne; ale chronologia nie może zmierzyć ery Stworzenia w rzeczywistości; stąd Starożytny i Pierwotny Ryt używa 000,000,000, najbliższego zbliżenia do dokładnej chronologii, jaką będziemy mieć w dowolnym czasie.

ANNO MUNDI. - W Roku Świata. (Zobacz Anno Hebraico.)

ANNO ORDINIS. - W roku Zakonu. Templariusze używają tej ery; znalezione przez odjęcie 1118 od bieżącego roku, - zatem: 1876 - 1118=758. Rycerze Czerwonego Krzyża odejmują 313 zatem: 1876 - 313=1563.

NAMASZCZANIE. - Zwyczaj starożytny, stosowany podczas koronacji królów i konsekracji kapłanów. Nadal jest wykonywany przy przyjmowaniu kandydatów do niektórych wyższych stopni masonerii.

ANONIMOWE TOWARZYSTWO. - Było ich kilka, a kilka nadal istnieje. Specjalne Towarzystwo, o którym teraz mowa, powstało w Niemczech i było ograniczone do 72 członków: 24 EAP, 24 stopnie. C. i 2, 4 l.f. M.; przedmiotem było właściwe studiowanie nauki tajemnej. Mówiono, że Wielki Mistrz przebywał w Hiszpanii i był określany imieniem Tajo.

ANSYHEEII. - Sekta w północnej Syrii, wyznająca wiarę złożoną z judaizmu, chrześcijaństwa i islamu, posiadająca tajny system znaków. Nie zgadzają się z Druzami.

RYT STAROŻYTNY I PIERWOTNY. - Ten system masonerii powstał z francuskiego rytu prymitywnego Philalethes, przywiezionego z Egiptu przez brata Samuela Honisa, rodowitego Kairczyka; z pomocą braci Gabriela Matthieu Marconisa de Negre, barona Dumasa, markiza de Laroque, Hippolyte'a Labrunie, J. Petita i innych; ustanowił go w Montauban 30 kwietnia 1815 r. W 1826 r. część rytu przeszła pod Wielki Wschód, podczas gdy inna część, z dodatkami ze wszystkich innych rytów, została ponownie ustanowiona jako system 95° w Paryżu 7 lipca 1838 r. przez Jacques'a Etienne'a Marconisa de

Negre i innych, wśród których należy wymienić dr Morisona de Greenfiel-
da (lekarza HR H. Księżę Sussex, GM angielskiej masonerii). Wydaje się, że
została zarejestrowana w Ameryce 9 listopada 1856 r., a Brat David M'Clel-
lan został GM, a inni zostali podwładnymi. Około 1862 r. Ryt całkowicie
podporządkował się Wielkiemu Wschodowi Francji, i w 1865 r. ograniczył
swoje działania do 33 stopni (z prawami do wskrzeszenia i używania stop-
ni uzupełniających oraz ustanowił przedstawicieli w Zakonie w Ameryce).
W 1872 r., 8 października, w Anglii zostało ustanowione przez Wielkie Cia-
ło Amerykańskie Suwerenne Sanktuarium Rytu, a Brat John Yarker został
GM i obecnie kontynuuje nieustanną pracę. Sekcje są trzy - Nowoczesna,
Rycerska i Egipska - podzielone na siedem klas. Pierwsze trzy stopnie Sym-
bolicznej Masonerii (i Święty Sklepienie Królewski) są uznawane za prero-
gatywy Wielkiej Łoży Anglii; ale rości sobie prawo do nadawania godnym
aspirantom dalszych stopni do Rose-Croix (18°). Stopnie rycerskie są na-
ukowe, filozoficzne i historyczne (18° - 33°); podczas gdy stopnie egipskie są
ezoteryczne i religijne, obejmujące spekulatywne i archeologiczne tematy o
niezwykle interesującej naturze. Obecne ustalenia tego Rytu są następujące:
- Trzy symboliczne stopnie. - Sekcja I. Kapituła Róży - Krzyża. 4. Dyskret-
ny Mistrz. 5. Wzniosły Mistrz. 6. Święty Sklepienie. 7. Tajemne Skarbiec. 8.
Rycerz Miecza. 9. Rycerz Jerozolimy. 10. Rycerz Orientu. 11. Róża - Krzyż.
Kapituła II. Senat Filozofów Hermetycznych. 12. Rycerz Czerwonego Orła.
13. Rycerz Świątyni. 14. Rycerz Tabernakulum. 15. Rycerz Węża. 16. Ry-
cerz Kadosch. 17. Rycerz Królewskiej Tajemnicy. 18. Wielki Inspektor. 19.
Mędrzec Prawdy. 20. Filozof Hermetyczny. Kapituła III. Wielka Rada. 21.
Wielki Instalator. 22. Wielki Konsekrator. 23. Wielki Mówca Eulogiczny. 24.
Patriarcha Prawdy. 25. Patriarcha Planisfer. 26. Patriarcha Świętych Wed. 27.
Patriarcha Izydy. 28. Patriarcha Memfis. 29. Patriarcha Mistycznego Miasta.
30. Mistrz G.: W.: P.: P.: Kapituła IV. Oficjalny. 31. Wielki Obrońca Rytuału.
32. Wzniosły Księżę Memphis. 33. Suwerenny Wielki Konserwator Rytuału.
W Anglii jednak te rytuały są zróżnicowane; tak więc: - 16. Mędrzec Praw-
dy. 17. Filozof Hermetyczny. 18. Rycerz Kadosch. 19. Mistrz Królewski. 20.
Wielki Intendent.

ANTIN Księżę d' - Wielki Mistrz Francji, wybrany 24 czerwca 1738 r. W
1743 r. jego następcą został hrabia Clermond.

ANTIPODEANS (Les Antipodeans). - - 60 stopień kapituły metropolitalnej
francuskiej.

ANTYCZNOŚĆ, LOŻA. - Jedna z czterech łóż, którym zawdzięczamy powstanie Wielkiej Łoży w 1717 r. Zachowuje ona swoje miejsce na liście Bractwa jako nr 2, ale była nr 1 przed Aktem Unii z 1813 r.

STAROŻYTNY MANUSKRYPT. - Rękopis z pergaminu, dziewięć stóp długości i jedenaście cali szerokości, napisany w 1686 r. przez Roberta Padgetta, Clearke'a do Worshipful Society of the Free - masonów z miasta Londynu. Po raz pierwszy w całości opublikowany przez Bro.

WJ Hughan w swoim dziele „Dawne zarzuty brytyjskich masonów”.

Jest on własnością Łoży Starożytności i jest uważany za dokument o wyjątkowej wartości historycznej.

STAROŻYTNOŚĆ WOLNOMULARSTWA. - Na ten temat napisano wiele, ale bez większego celu, i nie zamierzam dalej omawiać tej kwestii. Nie można zaprzeczyć, że mistyczne społeczeństwa rozkwiwały na długo przed zaraniem dziejów, ale że takie

społeczeństwa zasadniczo przypominały masonerię, jest więcej niż daremne sądzić. Nasza rozszerzona wiedza o hieroglifach, pochodząca od takich mistrzów jak Champollion, De Rouge, Birch, Chabas, Sayce i wielu innych, pozbawiła jednak symbolikę egipską dużej części jej tajemniczego znaczenia. Inskrypcje, o których przypuszcza się, po prostu, że zawierają cudowne sekrety okultystycznego i magicznego znaczenia, okazały się nie oznaczać niczego ważniejszego niż definicje granic, publiczne inskrypcje odnoszące się do triumfów politycznych i ezoteryczne pochwały egipskich bogów, podczas gdy chępliwe ezoteryczne tajemnice ziemi Khemi nie zostały ujawnione. Jest rzeczą naturalną przypuszczać, że zazdrosne kapłaństwo Egiptu nie byłoby skłonne do publicznego ujawniania swoich sekretów spojrzaniu tłumowi, z którego każdy mógłby się dowiedzieć i ujawnić sekrety, gdyby były tak otwarcie przedstawione. Dotyczy to w równym stopniu wszystkich innych epok w historii człowieka; i stąd tradycja i ustny przekaz w kolegiach kapłanów mogą nam jedynie dać wskazówkę co do tego, jaką interpretację pierwotni posiadacze tajemnic nałożyli na zjawiska Natury. W konsekwencji, bezcelowe jest spekulowanie na taki temat jak starożytność tych tajnych stowarzyszeń; i o wiele mądrzej jest zaakceptować rozwój, jako będący, in essentia, wszystkim, co możemy wiedzieć na ten temat. Wydaje się jednak, że część rytuału wolnomularstwa powstała w Egipcie i została zaszczerpiona w systemie sydońskich budowniczych. Bez wątpienia znakomity rzemieślnik Hiram był jednym z nich; i stąd przyjęcie obrzędów analogicznych do

obrzędów Ozyrysa i Adonisa, lub Tammuza (patrz Tammuz). Znajdujemy Collegia Fabrorum ustanowione w czasach Numy Pompiliusza, króla Rzymu, z podobnymi przywilejami. W 1717 roku potomkowie Building Fraternities odrzucili swój czysto operacyjny charakter, a Fraternity przyjęło wówczas nieco obecną formę. Od tego czasu dodano stopień Royal Arch, ustanowiono stopień Mark, wyprodukowano Ark Marinery i stworzono wiele rytuałów, które nie miały wiele do zaoferowania studentom masońskim.

ANTON, dr KARL GOTTLÖB VON. - Zmarł 17 listopada 1818.

Autor obszernych publikacji na temat templariuszy.

ANTOŃ, HIERONIM. - Niemiecka korupcja Adona Hiram (co widać).

MAŁPA I LEW, RYCERZ ŚWIĘTA. (Zobacz Rycerza Małpy i Lwa.)

APEX, RYTUAŁ. (Zobacz Sat B'hai, Zakon.)

AFANISMO. - W starożytnych misteriach zawsze istniała legenda o śmierci i późniejszym zmartwychwstaniu lub odkryciu ciała jakiejś wybitnej osobistości. Ta część ceremonii, która przedstawiała ukrycie ciała, była nazywana afanizmem, od greckiego słowa ἀφανίζω, ukrywać.

APHTARTODOKITES. - Mała sekta w VI wieku. Uważali, że ciało Jezusa Chrystusa jest niezniszczalne i że nigdy nie cierpiał śmierci.

APIS. - Byk, któremu oddawano cześć boską w Egipcie. Musiał być czarny, z białym trójkątem na czole, białą plamą w kształcie półksiężyca na boku i węzłem podobnym do chrząszcza lub skarabeusza pod językiem. Gdy go znaleziono, karmiono go przez cztery miesiące w budynku zwróconym na wschód. Podczas nowiu księżyca prowadzono go na wspaniały statek z wielką uroczystością i przewożono do Heliopolis, gdzie przez kolejne czterdzieści dni karmili go kapłani i kobiety. Po tym nikomu z profanów nie pozwolono się do niego zbliżyć. Stamtąd zabrano go do Memfis, gdzie miał świątynię, dwie kaplice do zamieszkania i duży dziedziniec do ćwiczeń. Miał dar przepowiadania przyszłości - wróżba była szczęśliwa lub nieszczęśliwa, zależnie od kaplicy, do której wchodził po powrocie z ćwiczeń. Pomimo całej tej czci nie pozwolono mu żyć dłużej niż dwadzieścia pięć lat, lat św. Piotra w Kościele Rzymskim. Jego śmierć była znakiem powszechnej żałoby. Był ważnym symbolem w misteriach Izidy, a jego kult był kontynuowany w późniejszym okresie, aż do i w trakcie panowania Rzymian w Egipcie.

APOKALIPSA, ZAKON. - Ustanowiony pod koniec XVII wieku przez Gabrino, który przyjął tytuł Księcia Siódemki i Monarchy Świętej Trójcy. Był prekursorem niektórych obrzędów masońskiego templariusza. Herbem Zakonu był nagi miecz i płonąca gwiazda.

STOPNIE APOKALIPTYCZNE. - Tak nazywa się kilka stopni, jak na przykład siedemnasty stopień Starożytnego i Przyjętego Rytu, albo Rycerz Wschodu i Zachodu.

APORRHETA (gr. ἀρρητὴ ognra). – Rzeczy znane tylko zainicjowanym .

ODWOŁANIE. - Mistrz loży jest jej najwyższą głową i nie jest podatny na jej rzędy przed jej członkami, ale jedynie przed Wielką Lożą. Może arbitralnie decydować o kwestiach porządkowych i nie ma odwołania; a gdyby takie odwołanie zostało zaproponowane, taka jest najwyraźniej nienormalna pozycja Mistrza, że jego obowiązkiem, w celu przedstawienia dyscypliny, będzie odmowa zadania pytania. Jeśli członek poczuje się pokrzywdzony zachowaniem lub decyzją Mistrza, jego zadośćuczynienie leży w odwołaniu się do Wielkiej Loży, która oczywiście zbada, czy Mistrz rządzi swoją Lożą „w sposób niesprawiedliwy lub arbitralny. „Nie ma innej drogi. Pierwszy Dyrektor Kapituły jest w dokładnie takiej samej sytuacji, a podobna zasada obowiązuje wśród Rycerzy Templariuszy. Stąd też staje się kwestią najwyższej wagi, aby dobrze ocenić ogólny charakter każdego kandydata przed inicjacją, ponieważ każdy inicjowany, podobnie jak francuski żołnierz, nosi w plecaku buławę marszałkowską. Przypadki złego postępowania ze strony Mistrzów są jednak niezwykle rzadkie, duch Bractwa generalnie zniechęca do tak skrajnie arbitralnego postępowania ze strony szefów Łóż.

ZAKONY DODATKOWE. - (1) Kawaler Czerwonego Krzyża; (2) Kawaler Maltański; (3) Kawaler Grobu Pańskiego; (4) Kawaler Świętego Jana.

TAWERNA POD JABŁONIĄ. - Miejsce, w którym cztery londyńskie loże zorganizowały Wielką Lożę Anglii w 1717 roku. Znajdowała się przy Charles Street w Covent Garden.

APPRENTI. - po francusku: praktykant.

UCZEŃ. - Pierwszy i najniższy stopień w wolnomularstwie; ale, o ile jest podstawą innych, nie mniej zaszczytny sam w sobie. Skromność, z jaką uczeń zachowuje się w swojej loży, jest pewnym wskaźnikiem jego wartości moralnej i najlepszą gwarancją jego przyszłej biegłości i wybitności. Mówi się, że inicjowany jest „wstępowany”, z powodu dobrze znanego w wolnomularstwie.

STOPNIE UCZCIWE. - Jestem zmuszony wymyślić termin, który obejmie w jednym podpisie kilka bardzo różniących się od siebie tematów: - (1)

Hermetyczny A. , trzynasty stopień Kapituła Metropolitalna Francji; (2) Kabalistyczna A. Loża Matka, Ryt Filozoficzny; (3) Mistyczna A., stopień w , stopień w Kolekcja Pyrona; (4) Ap. Paracelsusa, stopień zachowany przez

Peuvreta i część Hermetycznego masonerii; (5) A. Egipskich sekretów, pierwszy stopień Afrykańskich architektów; (6 i 7) A. Filozofowie liczb iii. i ix. w kolekcji Peuvreta; (8) A. Filozof hermetyczny, kolekcja Peuvreta; (9) A. Ecossais i (10) A. Ecossais Trinitaire, Kolekcja Pyrona; (11) A. Teozof pierwszego stopnia, Ilite ze Szwecji; (12) Egipcjanin A. , pierwszy stopień w rycie egipskim Cagliostro; rycie (13) Teozoficzny A. , Swedenborga; (14) A. Cohen w zbiór Łoży Matki, Rytuał Filozoficzny; (15) A. Architekt w kolekcji Fustiera; (16) A. Doskonały architekt w kolekcji Le Page'a; (17) A. Architekt pruski w kolekcji Le Page'a.

FARTUCH. - Główne ubranie wolnomularza, przyjęte z Operative Guild of Masons. Jest to pierwszy dar, jaki Mistrz daje nowo inicjowanemu uczniowi. Jego zastosowanie w Operative Masonery jest wystarczająco oczywiste, ale Spekulatywni Wolnomularze używają go z szlachetniejszą symboliką. Ze względu na biel jego koloru i niewinność zwierzęcia - baranka - z którego jest otrzymywany, jesteśmy napominani, aby zachować nienaganną czystość życia i postępowania, która jedynie umożliwi nam w przyszłości stawienie się przed W.B.W. bez skazy grzechu i bez skazy występku. W tej inwestyturze znajdujemy coś podobnego do wszystkich inwestytur z poprzednich obrzędów starożytności. Esseńczyk był ubrany w białą szatę sięgającą do stóp, przepasaną lnianym pasem i obramowaną frędzlami w kolorze niebieskim, jako symbo świętości. Cyseron mówi nam, że szata w misteriach Hellady była biała, ponieważ był to kolor najbardziej akceptowalny dla bogów. Szata ta była uważana za tak świętą, że nigdy nie wolno jej było zdejmować, dopóki nie była rozebrana do łachmanów; a wielu współczesnych masonów uważa swój brudny i pognieciony fartuch za insygnium wielkiej czci. W misteriach Mitry szatami inwestytury był pas, na którym przedstawiono znaki zodiaku, tiarę, biały fartuch i purpurową tunikę. W misteriach hinduskich kandydat otrzymywał poświęcony pas, składający się ze sznura z dziewięciu nici, noszony od lewego ramienia do prawego boku. Fartuch złożony z trzech kolorów masonskich - niebieskiego, fioletowego i szkarłatnego - był noszony przez żydowskie kapłaństwo; a prorocy, przy każdej okazji, zakładali pas lub fartuch. Wszystkie starożytne posągi pogańskich bogów były podobnie ubrane, czy to w Grecji, Azji czy Ameryce, w wspaniałe fartuchy. Stąd możemy słusznie twierdzić, że fartuch jest „bardziej starożytnym odznaką niż Złote Runo lub Rzymski Orzeł i bardziej szacownym niż Gwiazda i Podwiązka”. Ten fartuch, w stopniach Czeladnika i Kolegium, jest wykonany z

czystej białej skóry jagnięcej, o szerokości od czternastu do szesnastu cali i głębokości od dwunastu do czternastu; kwadratowy u dołu, bez ozdób. W rycie francuskim ma kształt przypominający łopatę, ze spiczastym dnem i jest znacznie mniejszy. W stopniu Mistrza i wyższych jest przewiązany niebieską wstążką, ozdobioną rozetkami, poziomiami i inne wzory. W Royal Arch jest on opasany szkarłatem, lub błękitem i szkarłatem. Mark Apron jest opasany szkarłatem. We Francji Master Mason nosi niebieski pas, haftowany złotym przedstawieniem Świątyni, literą „G” i innymi emblematami. W Szkocji masoni joannitów wybierają kolory, które uznają za preferowane, podczas zakładania łoża.

AQUARIANS. - Sekta chrześcijan z III wieku, którzy używali wody zamiast wina w Eucharystii. Ich ceremonie miały pewne analogie z egipskimi hermetykami.

AKWINOWI. (Zobacz św. Tomasz z Akwinu.)

ARABICI. - Arabska sekta z II wieku. Nauczali, że dusza nie może istnieć bez ciała, dlatego umiera wraz z nim, aby ponownie zostać ożywioną wraz z nim podczas powszechnego zmartwychwstania. Byli gorącymi wyznawcami wiary w opatrność Bożą, lecz uważali, że człowiek ma swobodę studiowania nauk materialnych.

ARBITRAŻ. - Ten sposób rozstrzygania sporów był zawsze zalecany w masonerii jako rozsądniejszy niż odwołanie się do sądu, co zawsze prowadzi do nieprzyjemnych rezultatów.

ARCADE DE LA PELLETERIE. - Przydomek tzw. Wschodu Clermont we Francji, czyli dawnej Wielkiej Łoży, przed jej połączeniem z Wielkim Wschodem w 1799 roku.

ARCANA. - - Z łac. Rzeczy tajemne, przekazywane tylko wybranym i nie do wyjawienia. (Zobacz Secrets.)

ARCANI DISCIPLINA. - Proces inicjacyjny, polegający na przyjęciu do pierwotnego Kościoła chrześcijańskiego, który, jak wykazano w Karbonariuszach (zob.), był na początku tajnym stowarzyszeniem moralnym i religijnym.

ŁUK. - W architekturze konstrukcja podtrzymywana przez swoją krzywiznę. Sklepienie jest ważnym elementem rytuału masonerii Świętego Królewskiego Sklepienia.

SKLEPIENIE, STAROŻYTNE. lub SKLEPIENIE ENOCHA (patrz). - Jest to trzynasty stopień Starożytnego i Przyjętego Rytu Szkockiego. (Zobacz Ryczy Dziwiątego Sklepieniu.)

SKLEPIENIE, STAROŻYTNOŚĆ. - Do niedawna uważano, że wynalezienie Sklepienia i Klucza nie było wcześniejsze od ery Augusta Cezara. Współcześni znawcy antyku prześledzili jednak istnienie Sklepieniu aż 460 lat przed zbudowaniem Świątyni Króla Salomona, całkowicie godząc w ten sposób tradycję masońską z prawdą historii. (Ale zobacz także artykuł Keystone.)

SKLEPIENIE, BRACTWA ŚWIĘTEGO SZTANDARU. - Stowarzyszenie budowniczych istniejące w 1540 r., które posiadało Koloseum (rozpoczęte przez Wespazjana, 72 r. n.e.; ukończone, 80 r. n.e., z dedykacją). To stowarzyszenie wystawiało cuda lub misteria na rozległej arenie, dopóki ziemia nie zapadła się znacznie poniżej swojego dawnego poziomu. Uważa się, że to stowarzyszenie nadal istnieje.

ARCHIMAGUS. - Przywódca Mędrców i Arcykapłan Chaldejskich Tajemnic. W ceremonii inicjacji reprezentował Ormuzda (Ahuramazdę), boga piękna, światła i prawdy; a obrzęd miał na celu zilustrowanie zmagania tego boga z Ahrimanem, bogiem ciemności, zła i kłamstw, oraz jego ostateczne zwycięstwo nad nim. (Zobacz Zoroaster.)

ARCHITEKT. - Istnieje kilka stopni Architekta. 1. Architekt Afrykański (patrz); 2. Wielki Architekt według 3, 5 i 7, stopień w kolekcji MS Peuvreta; 3. Wielki Architekt, 6. stopień w rycie martynizmu, 4. stopień w rycie elekta Cohena, 23. stopień w rycie Mizraim i 24. stopień Metropolitalnej Francuskiej Kapituły; 4. Wielki Mistrz Architekt (patrz); 5. Mały Architekt, 23. stopień Metropolitalnej Francuskiej Kapituły i 22. stopień rytu Mizraim; 6.

Architekt Salomona, stopień w kolekcji Peuvreta; 7. Doskonały architekt, 28. stopień rytu Mizraim, podczas gdy 25., 26. i 27. stopień to EAP, FC, i MM Doskonały Architekt; 8. Doskonały i Wzniosły Wielki Architekt, stopień w kolekcji Loge des Amis Reunis w Calais; 9. Architekt Salomona, kolekcja Peuvreta.

ARCHITEKT, AFRYKAŃSKI. (Zobacz Afrykańscy Architekci.)

ARCHITECTONICUS. - Odnoszący się do architektury. Wielka Loża Szkocji użyła tego słowa w niektórych łacińskich inskrypcjach w znaczeniu masońskim. Loża, w certyfikacie Wielkiej Loży, nazywana jest „societas architectonica”. Jest to jednak niezwykle. Angielska Wielka Loża mówi „Latomorum”.

ARCHITEKTURA. - 1. Jedna z najstarszych i najważniejszych sztuk znanych człowiekowi. Tak jak geometria jest nauką, na której opiera się masoneria, tak architektura jest sztuką, z której pożycza język symbolicznej nauki. Pewna znajomość sztuki jest niezbędna zarówno dla masonów spekulatywnych,

jak i operacyjnych. Istnieje pięć porządków architektury - dorycki, joński, koryncki, toskański i kompozytowy. Pierwsze trzy z nich są oryginalne i zostały wynalezione w Grecji; pozostałe zawdzięczają swoje pochodzenie Włochom. 2. Nazwa nadana 24. stopniowi Rytu Mizraim.

ARCHITEKTURA, CZĘŚĆ (Morreau d' architecture). - oznaczenie protokołów w loży francuskiej.

ARCHIWUM – Termin oznaczający protokoły i inne dokumenty gromadzone w loży.

ARCHIWUM, WIELKI STRAŻNIK. - 1. Tytuł Sekretarza Generalnego Wielkiej Rady Rytu w Irlandii. 2.

WIELKI KUSTOSZ. - Wysokie stopnie we Francji mają urzędnika, który łączy opiekę nad archiwami z opieką nad pieczęciami. W prywatnej loży lub kapitule nazywa się go Archiviste; a w Niemczech Archivar.

SKLEPIENIE ENOCHA. - Wyjaśnia to stopień Rycerzy Dziewiątego Sklepieniu, rytualne powiedzenie: „Enoch był dziewiątym potomkiem Adama i żył w bojaźni i miłości swego Pana. Będąc zainspirowanym przez Najwyższego i na pamiątkę cudownej wizji, ten święty człowiek zbudował dziewięciokrotną Świątynię podziemną i poświęcił ją Bogu. W tej podziemnej Świątyni pomagali mu Jared, jego ojciec, i Matuzalem, jego syn, nie znając jego motywów. . Miało to miejsce w tej części kraju, którą później nazwano Kanaan, czyli Ziemią Świętą. “Enoch jest uważany przez filozofów hermetycznych za ich natchnionego założyciela. Ślady tego można znaleźć w Rycie Różokrzyżowców, a także w Zakonie Izmaela. Enoch jest powiązany z Filarami Mądrości.

SKLEPIENIE NIEBA. - Hiob xxvi. II mówi o “filarach nieba”. Cahen mówi, że są one alegorycznie używane tylko dla bardzo wysokich gór. Ci, którzy znają prostopadłe skały Arabii, mogą dobrze zrozumieć piękno tej metafory. Dr Cutbush na temat tego fragmentu zauważa: “Sklepienie w tym przypadku jest alegorią nie tylko Sklepieniu nieba, ale wyższego stopnia masonerii, powszechnie nazywanego Świętym Królewskim Sklepieniem. Filary, które podtrzymują Sklepienie, są symbolami Mądrości i Siły: pierwsze oznaczają mądrość Najwyższego Architekta, a drugie stabilność wszechświata”.

SKLEPIENIE SALOMONA, KRÓLEWSKIE. - Trzynasty stopień Starożytnego i Uznanego Rytu, mający na celu odróżnienie go od Świętego Sklepieniu Królewskiego, do którego jest podobny w głównych cechach.

SKLEPIENIE STALOWE. - Wielkie zaszczyty są nadawane w Rycie Templariuszy i Rycie Francuskim przez dwa szeregi braci podnoszących i krzyżujących swoje wyciągnięte miecze. Nazywa się to voute d'acier.

SKLEPIENIE ZEROUBABELA, KRÓLEWSKI. - Siódmy stopień Rytu Amerykańskiego.

ARCHONTYCY – odłam walentynianów, powstały w Drugim wiek. Przypuszczali, że świat został stworzony nie przez samego Boga, ale przez jego archontów lub archaniołów. Rozróżniali istoty aktywne (męskie) i pasywne (żeńskie) i przypisywali stworzenie tych drugich ciemnym zasadom lub demonom. Astrologowie w podobny sposób zawsze rozróżniali gorące i lekkie moce twórcze, . oraz wilgotne i ciemne.

Sklepienie KRÓLEWSKI. (Zobacz Sklepienie Królewski.)

ARDAREL. - Używane w wyższych stopniach - zniekształcenie słowa Adarel (patrz). (Zobacz Erel.)

ARELIM. ###, używane w wysokich stopniach. (Zobacz Izajasz xxxiii. 7.) Cahen tłumaczy to jako „wojownicy” i odnosi to do Aszur. 2. W Kabale Arelim jest anielskim imieniem trzeciego sefirotu.

AREOPAGUS. - 1. Wzgórze Marsa, siedziba najwyższego sądu Aten i Grecji, od którego nie było apelacji. W masonerii nazwa ta jest we Francji i Belgii stosowana do rady lub zgromadzenia 30. stopnia starożytnego i przyjętego rytu szkockiego. 2. Piąta sekcja w masonerii starożytnej i pierwotnej.

ARGENT. - po francusku srebro. Termin heraldyczny w herbie; stąd herb Kompanii Wolnomularzy za panowania Henryka IV. był „błękitny na szewronie między trzema zamkami srebrnymi”.

ARGONAUTÓW, ZAKON. - 1. Androgyniczne stowarzyszenie masońskie, założone w Niemczech w 1775 r. przez członków Ścisłej Obserwacji. Oficer przewodniczący nazywany był Wielkim Admiralem, miejscem spotkania statku, a nominacje były nazywane od różnych części statku. Motto - Es lebe die Freude - Radość na zawsze. Pieczęć była srebrną kotwicą inkrustowaną zielenią. 2. Nazwa pierwszego punktu stopnia Złotego Runa w Hermetycznym Rycie Montpellier.

ARYTMETYKA. - Nauka o proporcjach liczb. W wykładzie na stopień Wielkiego Mistrza Architekta kandydatowi przypomina się, że mason ma nieustannie poszerzać swoją wiedzę, nigdy nie odejmować niczego od charakteru swego sąsiada, pomnażać swoją dobroczynność i dzielić się środkami z bratem w potrzebie.

ARKA. - W amerykańskim stopniu Królewskiego Sklepieniu wspomina się o trzech arkach:

- 1. Arka Noego lub Arka Bezpieczeństwa. 2. Arka Przymierza lub Arka Moj-

żesza. 3. Arka Zastępcza lub Arka Zerubbabela. W ceremonii przekazywania zasłon ten system symboliki jest rozszerzany. Pierwsza Arka, zbudowana przez Sema, Chama i Jafeta był arką schronienia; drugą arką zajmujemy się w osobnym artykule: została spalona podczas zniszczenia Pierwszej Świątyni; Arka Zastępcza została przygotowana przez Zerubbabela podczas odbudowy Świątyni, jako dokładne naśladownictwo poprzedniej, czyli Arki Mojżeszowej. ARKA I KOTWICA. - Symbole dobrze spędzonego życia i dobrze ugruntowanej nadziei. Nie ma symbolu bardziej powszechnego w starożytnych obrzędach niż arka. Była równie często używana przez Greków, Latynosów, Celtów, Hindusów, Gotów, Fenicjan, Egipcjan, Asyryjczyków, Babilończyków, Meksykanów, Amerykanów Północnych i mieszkańców wysp Pacyfiku. Historycznie, arka ta odnosiła się do Arki Noego, ale symbolicznie była używana jako trumna do przyjmowania ciała kandydata i była symbolem odrodzenia lub zmartwychwstania. Przekroczylibyśmy nasze granice, gdybyśmy wdawali się w dygresję na temat legend Arkitów.

ARKA I GOŁĘBIA. - Amerykański stopień ilustracyjny, przygotowawczy do stopnia Royal Arch, a jeśli w ogóle jest przyznawany, to bezpośrednio przed ceremonią wywyższenia. Nazwa Noachite Rometimes, którą mu nadano, jest jednak niepoprawna, ponieważ należy on do 21. stopnia Ancient and Accepted Rite i 15. Rite of Misraim. Jest bardzo prawdopodobne, że pochodzi on ze starszego rytu, zwanego Royal Ark Mariner, do którego odsyła się czytelnika. ARKANSAS. - Wielka Loża Arkansas została zorganizowana 22 lutego 1832 r. w Little Rock przez cztery Loże w kraju. Wielki Kapituła, 28 kwietnia 1851 r. Wielka Rada Królewska i Wybrani Mistrzowie, 1860 r. Nie ma Wielkiej Komandorii - cztery Komandorie są podporządkowane Wielkiemu Obozowi Stanów Zjednoczonych.

ARKA PRZYMIERZA. - Została pierwotnie zbudowana przez Mojżesza na rozkaz Boga (2 Mojż. xxv. 16); przechowywano w niej dwie tablice kamienne, na których wypisano dziesięć przykazań, złoty dzban wypełniony manną, łaskę Aarona i prawdopodobnie inne palladia Izraelitów. Najpierw umieszczono ją w Tabernakulum, później w sanctum sanctorum Świątyni Króla Salomona i zaginęła po zniszczeniu tej budowli przez Chaldejczyków. Arka i jej tradycje są ściśle związane z ceremoniami Królewskich Sklepieniów Masonów.

ARMIGER. - 1. Nosiciel herbu. Termin heraldyczny oznaczający giermka towarzyszącego rycerzowi. 2. 6. stopień Zakonu Afrykańskich Architektów.

ZBROJOWNIA. - Miejsce, w którym przechowywane są meble, miecze i insygnia komandorii, przeoratu lub preceptorów templariuszy są składane w celu bezpiecznego przechowywania.

HERBY WOLNOMULARSTWA. - Według Baileya masoni zostali włączeni w 1419 r., a według Stowe'a w 1412 r. - herby były błękitne na szewronie pomiędzy trzema srebrnymi zamkami, para cyrkli nieco przedłużona od pierwszego. Herb - zamek drugiego, przyznany przez Williama Hawksa - Low Clarence, król - herbów. Herb czynnych masonów był nieznacznie zróżnicowany, był wyciągniętym ramieniem trzymającym właściwą kielnię; zwolennicy - dwóch właściwych nosicieli. Herb Wielkiej Loży obecnie używany może być tak wyznaczony: strona na krzyż, pionowy pusty lub; w pierwszej ćwiartce błękitny lew wspięty lub, dla plemienia Judy; w drugiej lub wół przechodzący czarny, dla plemienia Efraima; w trzeciej mężczyzna wyprostowany, dla plemienia Rubena; w czwartej błękitny rozpostarty orzeł lub, dla Dana. Herb, Arka Przymierza; i podpory, dwa cherubiny, wszystkie właściwe. Motto - Świętość dla Pana. Oczywiście, odnoszą się one do czterech mistycznych bestii z Apokalipsy i Asyrii. Mają również specyficzne chaldejskie lub magiczne znaczenie. Współczesne herby nie - są takie same. (Zobacz pod United Grand Lodge, Arms of) Sztandary zdobiące Royal Arch Chapters of England, reprezentujące dwanaście plemion Izraela, są następujące: - Szkarłatny, leżący lew, dla Judy; niebieski, osioł kucający pod ciężarem, dla Issachara; purpurowy, okręt, dla Zebulona; żółty, miecz, dla Symeona; biały, oddział jeźdźców, dla Gada; zielony, wół, dla Efraima; kolor cielisty, winorośl przy ścianie, dla Manasses; zielony, wilk, dla Beniamina; fioletowy - kielich dla Aszera; niebieski - łania dla Naftalego; zielony - orzeł dla Dana.

ARRAS, PIERWOTNY KAPITUŁ. - W Arras, Artois, Charles Edward Stewart, . 15 kwietnia 1747 r. założył ten oddział wolnomularzy Rose-Croix. Wyróżniającym tytułem był Ecosse Jacobite - Szkoccy Jacobini. Niektóre inne Kapituły zostały założone na jego podstawie, zwłaszcza Kapituła Arras, w dolinie Paryża, 1780. Próbowano prześledzić związek między tym a RSYCS lub Royal Order of Scotland.

SZTUKA KRÓLEWSKA. (Zobacz Sztuka Królewska.)

ARTHUSIUS, GOTTHARDUS. - Duński autor, rektor Gimnazjum we Frankfurcie nad Menem. Przybrał imię Irenreus Agnostus (zob.).

DOWÓDCA RZEMIOSŁÓW, MISTRZ RZEMIOSŁÓW. - Oficerowie Rady Rycerzy Konstantynopola.

SZTUKI. - W frazeologii masońskiej sztuki, części i punkty tajemnic masonerii są różnie definiowane jako wiedza lub rzeczy ujawnione, stopnie, na które masoneria jest podzielona, oraz zasady i zastosowania Rzemiosła. (Zobacz Części, a także Punkty.)

SZTUKI WOLNE. - Siedem sztuk wyzwolonych i nauk ścisłych jest zilustrowanych w stopniu Fellow Craft. Są to gramatyka, retoryka, logika, arytmetyka, geometria, muzyka i astronomia.

ASAROTA. Rodzaj nawierzchni w różnych kolorach, używany przez starożytnych na podłogach świątyń.

DZIEŃ WNIEBOWSTĄPIENIA. - Święto w Kapitułach Rose-Croix.

ASCITES lub AsconoGRITES – sekta montanistów z II w., którzy przynosili do swoich kościołów skórzane butelki wypełnione nowym winem i, jak mówiono, celebrowali sakrament tańcami i odurzeniem.

ASKODONCI - Sekta gnostycka z II wieku, która utrzymywała, że tajemnice boskie, będąc obrazami rzeczy niewidzialnych, nie powinny być przedstawiane za pomocą znaków widzialnych, ani rzeczy niematerialnych za pomocą cielesnych. Dlatego odrzucali sakramenty i zajmowali się wyłącznie kultem umysłowym.

ASHE, JONATHAN, DD - Autor o niewielkiej wartości, który w 1813 r. opublikował „The Masonic Manual”. Zwykły kopista Hutchinsona.

ASHER, CARL WILHELM, PH. D. - Tłumacz Halliwell MS. na język niemiecki, gdzie można znaleźć zarówno angielski, jak i niemiecki.

ASHLAR. - „Kamień wydobywany z kamieniołomu.- Baileyu. Masoneria przyjmuje ciosany kamień jako symbol w dwóch formach: w jego surowym, nieociosanym stanie, w którym nazywany jest szorstkim ciosanym kamieniem - odnosząc się do nieuprawianego, nieświadomego stanu ludzkości, a jednocześnie do masy materialnej ślepoty i moralnego zamętu; a także jako doskonały ciosany kamień, gdzie umysł przyjął swoje harmonijne proporcje i symboliczną formę, i można powiedzieć, że reprezentuje stan zdrowia psychicznego i intelektualnego oraz łagodności, który jest przyjemny dla wszystkich wykształconych umysłów. Aby osiągnąć stan tego ostatniego kamienia - przez niektórych nazywanego Białym Kamieniem Apokalipsy - człowiek musi oczyścić swój umysł ze wszystkich ziemskich skaz i powstać w sile swojego boskiego człowieczeństwa z symbolicznej śmierci tajemnic. W tym stanie każdy musiałby być aktywnie moralny i inteligentny, żywotnie życzliwy i pobłażliwy dla ludzkiej słabości wykazywanej przez tych w stanie

nieoświeconym. W takim razie masońsko poprawne jest stwierdzenie, że kamień został prawidłowo przycięty i dopasowany do swojego miejsca w Świątyni. (Zobacz Świątynię.) Technicznie rzecz biorąc, idealny ciosany kamień to kamień o kształcie prawdziwej cyrkiel³.kostki lub kwadratu, który może być „wypróbowany tylko przez kątnicę i „Rytuały różnią się pod tym względem, choć jest on istotny, można go jednak bezpiecznie uznać za poprawny. ASHMOLE, ELIAS. - Sławny antykwariusz, historyk i filozof okultystyczny, urodzony w Lichfield, 23 maja 1617; zmarł w Londynie, 18 maja 1692. Napisał „Historię Orderu Podwiązki”. Jego masońska sława opiera się na pewnych dobrze znanych wpisach w jego dzienniku, w których podaje datę 16 października 1646 jako czas swojej inicjacji do masonerii; a 36 lat później, 10 marca 1682, odnotowuje swoje przyjęcie do bractwa. Gdyby masoneria była zorganizowanym systemem naukowym w tamtych czasach, niemożliwe byłoby, aby człowiek, który w innych kwestiach tak się wyróżniał w kwestiach zgodnych z jego własnymi dążeniami, pozostał in statu pupillari przez tak długi czas. Ale w Różokrzyżowstwie odgrywał on bardziej znaczącą rolę, jak zobaczymy później. Inicjacja Ashmole’a została zrobiona uchwytem na różne sposoby; ale jest to straszna broń, odbijająca się na krytykach ze śmiertelnym skutkiem. Gdyby wolnomularstwo istniało jako spekulatywna nauka w jakiegokolwiek formie podobnej do obecnej, z superdodatkowymi tradycjami, Ashmole nie byłby Fellow, ale Master Mason. Ostatni wiek jest obciążony wieloma takimi fałszerstwami. (Zobacz Spekulative Masonry.)

AZJA. - Tak nazywa się wschodni kraniec Łoży we francuskim obrządku adopcji. AZJA, RYCERZE I BRACIA. - Był to schizmatyczny obrządek, wprowadzony w Niemczech, albo w Wiedniu albo w Berlinie, około 1780 roku, przez niektórych członków niemieckiej Róży-Krzyża. Jego symbolika została zaczerpnięta z judaizmu, chrześcijaństwa i islamu, a jego charakter był tolerancyjny. Nauka różokrzyżowa i hermetyczna zajmowały uwagę tego ciała; i, podobnie jak w przypadku wielu innych obrządków masońskich, kamień filozoficzny był jednym z obiektów badań. Ciałem zarządzającym był Wielki Synedrion, lub Sanhedryn, składający się z siedemdziesięciu dwóch członków. Poza trzema symbolicznymi stopniami było sześć stopni. 1. Poszukiwacze; 2. Cierpiący; 3. i. Wtajemniczeni Rycerze, ii. Bracia Azji w Europie; 4. i. Mistrzowie, ii. Mędrcy; 5. Królewscy Kapłani, czyli Prawdziwi Bracia Różokrzyża; 6. Melchizedek. Zakon dawno przestał istnieć. Wiedeń w tym rycie nazywano Thessalonica.

AZJA, DOSKONALI INICJOWANI. - Rytuał, który rzekomo miał miejsce założony w Lyonie, składający się z siedmiu stopni. Bardzo niewiele o nim wiadomo i nie wydaje się, aby był używany lub działał.

ASPIRANT. 1. Poszukiwacz światła masonskiego, który złożył wniosek o przyjęcie do tajemnic Bractwa i został przyjęty, przygotowuje się w sposób staranny do uroczystych zobowiązań inicjacji. 2. Termin stosowany do Mistrzów Masonów pragnących dalszego światła w wyższych stopniach. 3. Wyznaczenie kandydata do zaszczytów Różokrzyżowca.

OSIOŁ. - 1. Symbol głupoty i ignorancji. W systemie egipskim reprezentował niewtajemniczonych, ignorantów i profanów. 2. Jednakże Korneliusz Agryppa von Nettesheim, filozof okultystyczny, w swoim dziele „Marność sztuk i nauk” chwali i krytykuje osła w sposób nieumiarkowany, a przytaczając przykłady z Pisma Świętego i historii starożytnej, przypisuje mu ważne miejsce, zwłaszcza że to właśnie jego wybrał nasz Zbawiciel, wjeżdżając do Jerozolimy. Białe osły były bardzo poważane na Wschodzie i zwykle jeździli na nich ludzie sprawujący władzę, tacy jak sędziowie, prorocy i osoby wysoko postawione.

ASASSINS. - Zakon Asasynów został założony przez Hassana Sabah w Persji około 1090 roku. Aby nawiązać bezpośrednią komunikację z Niebem i cieszyć się wizjami niebiańskimi, byli uzależnieni od używania haszyszu (lurka). Byli najprawdopodobniej sektą sufich - nauczycieli tajnych doktryn islamu; promowali matematykę i filozofię oraz stworzyli wiele cennych dzieł. Przywódca Zakonu nazywał się Sheikh-el-Jebal, co tłumaczy się jako Starec Gór; a jako ich Wielki Mistrz posiadał on władzę nad życiem i śmiercią. Higgins w *Anacalypsis* (i. . 700) mówi, że tytuł ten oznacza Mędrca Kabały lub Tradycji. Posiadali szereg stopni podobnych do templariuszy i masonerii, wraz z przysięgami zachowania tajemnicy.

ZGROMADZENIE. - Roczne spotkania Rzemiosła, przed zorganizowaniem Wielkich Łóż, w ich obecnej formie, były znane jako Zgromadzenia Ogólne. W 1663 r. ówczesny Wielki Mistrz, hrabia St Albans (zobacz listę Wielkich Mistrzów sprzed 1717 r.), zwołał je w Dzień Świętego Jana, 27 grudnia, jako „Zgromadzenie Ogólne”. Anderson wspomina o zakupie bezpłatnego statutu przez księcia Edwina w 926 r. n.e. (AL 4930) od króla Ethelstane’a, jego brata, dla masonów tamtych czasów, „aby sami się regulowali, naprawiali to, co mogło się zdarzyć, i organizowali coroczną komunikację w Zgromadzeniu Ogólnym”. Pierwszy raz tego typu uprawnienia zastosowano w Yorku w Anglii – stąd nazwa „masoneria York”.

WSPÓŁPRACOWNICY ŚWIĄTYNI - Półstopniowa ranga nadawana wybitnym darczyńcom i dobroczyńcom Zakonu Świątyni, którzy sami nie związani są ślubami.

ASTREA. - Nazwa Wielkiej Łoży, założonej w Petersburgu 30 sierpnia 1815 r., ale zniesionej w 1822 r.

ASTROLOGIA - System wróżenia na podstawie względnego położenia planet i innych ciał niebieskich względem Ziemi, w celu przewidywania przyszłych wydarzeń. - używany przez filozofów hermetycznych, alchemików i innych studentów okultyzmu. Kiedyś wierzono w niego z większą stanowczością i sprawiedliwością niż w nieomylność papieża, Niepokalane Poczęcie lub boskie prawo królów. W kontekście badań archeologicznych nadal ma on wartość, gdyż umożliwia studentom masońskim przyswojenie części swojej sztuki, a konstelacyjny glob stanowi indeks do mitologii starożytności. Bardzo wybitni ludzie ulegli w swoim przywiązaniu do prawdy astrologii jako nauki; a Samuel Taylor Coleridge nie mówi nic więcej niż prawdę, gdy zauważa: - "Ciekawe jest zauważyć, jak instynktownie rozum zawsze wskazywał ludziom ostateczny cel różnych nauk i jak zaraz potem zabierali się do pracy, jak dzieci, aby zrealizować ten cel nieodpowiednimi środkami. To zwracali się do swoich apetytów, to do swoich namiętności, to do swojej wyobraźni, to do zrozumienia, a na koniec, znów do - intuicyjnego rozumu. Nie ma wątpliwości, że astrologia w pewnym sensie byłaby ostatnim osiągnięciem astronomii; - muszą istnieć związki chemiczne między planetami; różnica ich wielkości w porównaniu z ich odległościami nie jest wytłumaczalna w inny sposób. " Od czasów Coleridge'a ciekawe badania nad strukturą chemiczną gwiazd nieruchomych i ruchomych, prowadzone za pomocą pryzmatu, w pewnym stopniu potwierdziły jego słowa. Studiowanie astrologii, aby było przydatne dla archeologów, wymaga, oprócz erudycji klasycznego uczonego, jedynie dobrej znajomości tablic astronomicznych i logarytmów oraz dobrej pamięci do pewnych reguł technicznych, które, inteligentnie zastosowane do takiej książki, jak na przykład *Metamorfozy Owidiusza*, wynagrodziłyby trud zdobywania wiedzy o astrologii. Nauka ta popadła w niesławę, podobnie jak wiele innych nauk okultystycznych, ze strony ogólnie niskich i zdegradowanych charakterów, które przez jakieś trzysta lat handlowały jej tajemniczymi fascynacjami dla łatwowiernych; ale nie ulega wątpliwości, że astrologia ma swoją wyższą i filozoficzną stronę, tak jak magia.

ASTRONOMIA. - Artykuł ten można traktować jedynie jako kontynuację poprzedniego. Masoneria, nie znając prawdziwego powodu, zapożyczyła większość znaczących symboli astronomii. Mówi się, że forma Łoży jest zgodna z ogólną wiarą i wiedzą czasów, w których astronomia i astrologia były synonimami, - równoległobok, rozciągający się w każdym kierunku, ale podłużny ze wschodu na zachód, w wyniku pozornego ruchu słońca. Tablice kreślarskie masonerii wystarczająco pokazują, jak pozostała ta symbolika, ale współczesna nauka astronomii, która zakłada heliocentryczność systemu, którego częścią jest nasza Ziemia, nie ma nic wspólnego z formami myślenia zasadniczo różniącymi się od twardych definicji współczesnej nauki, wyeliminowanymi z obserwacji, które same w sobie mogą być prawdziwe lub nie.

AZJAT. - Podczas sesji obozu templariuszy część pomieszczenia nazywana jest asyliłmem; stąd też słowo to przyjęło się w odniesieniu do figury synedochy, oznaczającej miejsce spotkań.

ATELIER (fr.). - Łoża lub warsztat. W obrządku francuskim i szkockim oznacza radę, trybunał, konsystorz, kolegium, dwór i areopag.

ATEISTA. - Ktoś, kto otwarcie wyznaje swoją niewiarę w istnienie Boga - stan umysłu, który przez pewien czas przeżywało wielu najmądrzejszych i najlepszych ludzi. W braku materialnych dowodów na istnienie Najwyższej Istoty, fatalna logika, która z drugiej strony prowadziłaby ich do ślepego fanatyzmu, prowadzi ich do negacji Wielkiego Architekta. Większość ateistów wyleczyła się z tego nieszczęsnego stanu myślenia, którego, z uwagi na konstytucję ludzkiego umysłu, nie mogli odmówić cierpienia. Jest to jednak stan, który nie jest niezgodny z cnotą moralną i ludzką życzliwością, a ci, którzy potępiają jego zwolenników, są zazwyczaj płytkimi myślicielami lub osobami zainteresowanymi, które mają coś do stracenia przez tolerancję. Zupełnie słusznie, żaden ateista nie jest dopuszczany do przywilejów wolnomularstwa; ale gdy już raz zostanie wybrany i zdecyduje się podpisać w księdze kandydata i przyłączyć się do rytuału, nic nie stoi na przeszkodzie, aby to uczynić, musiałby być hipokrytą albo tchórzem.

ATHELSTAN. - Uważany za patrona masonerii w Starych Konstytucjach. Wstąpił na tron anglosaski w 924 r. i zmarł w 940 r.

ATENY, RYCERZE. - Pięćdziesiąty drugi stopień Rytu Misraim. Rytuał znajduje się w archiwach Łoży Matki Rytu Filozoficznego.

ATHERSADA. - Perskie słowo oznaczające silną rękę. 1. W języku hebrajskim ##### - To imię w Septuagincie nadano perskiemu gubernatorowi Jerozolimy,

który towarzyszył Zerubbabelowi i Nehemiaszowi (Ezdr. ii. 6:3 ; Nehem. vii. 65 - 70). W Zakonie Heredomu z Kilwinning było to określenie szefa Zakonu; a we francuskiej masonerii jest to oficjalne imię szefa Kapitułu. 2. Tytuł Prezydenta 18. stopnia w Starożytnym i Przyjętym Rycie. Nazywany jest Najmądrzejszym.

MASONOWIE ATHOL. - Po tym, jak odłączające się ciało wolnomularzy w 1739 r. ustabilizowało się z pewnym stopniem bezpieczeństwa pod nazwą „Starożytnych masonów”, umieścili się pod różnymi szlachcicami; w 1771 r. pod przewodnictwem trzeciego księcia Athol, który zmarł w 1774 r., a jego następcą został czwarty książę, którego wybrali Wielkim Mistrzem w 1775 r., urząd, który piastował do 1781 r.; ponownie wybrany w 1791 r., zrezygnował w 1813 r., a jego następcą został Jego Królewska Wysokość książę Kentu. Podczas uroczystego aktu unii w 1813 r. R RH książę Kentu oddał zwierzchnictwo nad rzemiosłem swemu bratu, Jego Królewska Wysokość księciu Sussex. Łoże objęte tym aktem unii, które od niepamiętnych czasów twierdzą, że działają (choć zupełnie nieściśle), są czasami nazywane lożami atholskimi, a ich członkowie masonami atholskimi.

ATTOUCHEMENT (francuski). - Dotknięcie.

ATWOOD, HENRY C. - amerykański mason, który około 1825 r. wprowadził w Nowym Jorku system pracy Jeremiego L. Crossa. W 1837 roku przyczynił się do powstania schizmatycznej Wielkiej Łoży św. Jana i został jej Wielkim Mistrzem w 1850 roku, gdy połączyła się ona z prawowitą Wielką Łożą Nowego Jorku. Redagował czasopismo The Sentinel, był autorem Monitora Masońskiego i zmarł w 1860 roku.

AUM, VIDE, TACE. - Słuchaj, patrz i milcz. Masońskie motto.

AUDYTOR. - Stopień zakonu Sat B'hai.

AUFSEHER. - niemiecka nazwa nadzorcy loży; dosłownie oznacza nadzorcę.

WIDER - Narzędzie używane w stopniu Ark Mariner.

AUGUST. - Tytuł nadawany tytułowi Royal Arch Degree, ze względu na imponującą naturę ceremonii i wagę tajemnic, które zawiera.

AUM, AUN I DALEJ - Główne bóstwo hinduskie i egipskie w trójpostaciowej postaci. (Zobacz Jehowę.)

AUMONT. - Domniemany następca Molaya na Wielkim Mistrzu - zakonu templariuszy. Tradycje dotyczące jego ucieczki z siedmioma innymi Rycerzami do Szkocji nie zniosą krytycznej analizy.

AURORA, RYCERZE NADZIEI LUB NADZIEI. - Modyfikacja K - D. , i należący do Obrządku Palestyńskiego.

AUSTRALAZJA. - Masoneria została wprowadzona do kolonii australijskich bardzo szybko po ich pierwszym zasiedleniu; a pod Wielkimi Łóżami Anglii, Szkocji i Irlandii działają liczne Loże, jak również Kapituły i inne ciała masonskie. Ryt Yorku jest głównie stosowany w Masonerii Rzemiosła.

AUSTRIA. - Masoneria została wprowadzona do Austrii w 1742 roku w Loży Trzech Armat, lecz została natychmiast stłumiona. Maria Teresa zakazała tego jeszcze bardziej w 1764 r.; w 1780 r., po wstąpieniu Józefa II. kontynuowano, Bractwo było tolerowane, więc pewnymi ograniczeniami, przez całe jego panowanie. Franciszek II. jego następca, był tem, u wrogi, a nawet teraz masoneria jest prowadzona tylko w sposób quasi-tajny. Mały periodyk, „Humanitas”, obecnie broni jej sprawy w Wiedniu ze znaczną sprawnością. (Zobacz Węgry.)

AUTOPSJA. - Od greckiego @@@, widzenie na własne oczy. Całkowite objawienie starożytnych tajemnic, kiedy wtajemniczony był obdarzany przez hierofanta aporrheta, czyli rzeczami świętymi.

AVICENNA. - Lekarz w Bacarze, Persja. (Zobacz Różokrzyżowców, Wybitnych.)

AWIGNON, ILLUMINATI. (Zobacz Iluminaci z Awinionu.)

AVIS PORTUGALII, ZAKON. (Zobacz Évora, Bracia) Topora. (Zobacz Rycerzy Królewskiego Topora)

AZARIASZ. (hebr., ntnv). - Imię wysokiego stopnia, oznaczające Wspomożonego przez Boga.

AZURE. - Błękitny. Właściwy kolor symbolicznej Loży.